

CHRISTELYKE DOODS-BETRACHTING, 5

Bestaende in verscheyde

STERF - GESANGEN,

E N

DOODS - ECHT - SCHEYDINGE,

D O O R

WILHELM SLUYTER,

Dienaer Jesu Christi in zyn Gemeynte te

EYBERGEN.

Midsgaders Klaag- en Troost-reden over
de Dood van zyn Huysvrouw.

Den achtsten Druk.

Vermeerdert met een Vers over de stemme Gods,
van *Baxter*, vertaelt door *J. A. Zaunslifer*,
en met een Epigramma op de naem
van den Overzetter.

Te A M S T E R D A M,

By de Erbe van de Med: GYSBERT DE GROOT,
Boekverkoopster op den Nieuwen-dijk / op de
hoek van de Engelse Steeg 1731.

Met Privilegie.

Coloff. 3: vers 16.

Het woord Christi woone rykelyk in u in alle wysheid; leert ende vermaent malkanderen, met Psalmen ende Lofzangen, en Geestelyke Liedekens, zingende den Heere met aengenaemheid in uw herte.

Openb. 14: vers 13.

Ende ik hoorde een stemme uit den hemel, die tot my zeide, schryft: Salig zyn de doode die in den Heere sterven; van nu aen: Ja zegt de Geest, op dat zy rusten mogen van haren arbeid, ende hare werken volgen met haer.

1 Corinth. 15: verff. 54, 55, 56, 57.

Ende wanneer dit verderffelyke zal onverderffelykheid aengedaen hebben, en dit sterffelyke zal onsterffelykheid aengedaen hebben, als dan zal het woord geschieden dat geschreven is: De dood is verslonden tot overwinninge.

Dood, waer is uwen prikkel? Helle, waer is uwe overwinninge?

De prikkel nu des doods is de zonde, ende de kracht der zonde is de Wet.

Maer Gode zy dank, die onse overwinninge geeft, door onzen Heere Jesum Christum.

*Aen den Godvruchtigen, stichtelyken Rym-
en Sang-lievenden Leezer.*

ONder de zaligste gedachten in der tyd, waer door de menschen alle rampen of versachtē of versettē konnen, en zyn niet de minste van Alloye en Zielroerende kracht, die over, ofte tot het noodzakelyk, wel-willig, en gelukzalig sterven besteed worden: dewyle de dood der oprechten, de haven, en veylige rust plaetse is, daer in de schepen van de groote woel-zee der wereld naer den gekampten Ramp, vol open Loop, en behouden Reys hare Cabels vast gorden: Daer, daer alleen is het einde van alle miserien en tegenspoeden, en de uitgang en doorgang tot het eeuwige en zalige leven. Hier van daen dat oude en met gulde letteren zo ontelbaer geschrevene *MEMENTO MORI*, dat is, *gedenkt te sterven*. Wat zynder al onder de Oude Vaders en Leeraren der Kerke, die hier van met schriftuerlyke Stoffe hare tractaten voorzien, en deselve aen ons hare nakomelingen overhandigt hebben! Wat indruk heeft de meditatie des doods alleen door een schemer-licht der nature, en een gemeene genade Gods, in, en onder de bescheidenste der Heidenen niet gegeven, en in hare Schriften doen uitschynen! Hoe ziet men nu en dan ook in onze tyd, de Leeraren der Gemeinte, ofte andere bedroefde en van malkanderē weg gerukte Vrienden, door hartelyke liefde en meweerdigheid hare Lyk-Oratien, Predicatie, Klaeg Liederen, en Troost-Gezangen toestellen en aenrichten, om den Lof der overledene Godzaligen te melden, en den troost der overgeblevene te bewerken, zynde haer troostelyk onderwys als een Balzem voor bedroefde Zielen, en een schoot-vry Wapen tegen den prikkel des doods. Men leeze maer de Geestelyke Batalie tegen de dood, en triumph over de dood van *D. Sprankbuysen*, en de Predicatie over zyn zalig af-sterven, door *D. S. Dooreslae*, beide onze zalige Predeceffeurs; item de Tractaetjes van myn waerde Collegen *D. D. Oosterwyk* en *Saldenus*, geintituleert het

V O O R - R E D E N .

Mom-aenzicht van de dood afgetrokken, ende het Leven uit de dood. D. J. Borsti raed tegen den dood. Vertrouwing der zielen tegen de verschrikkingen des doods van D. C. Drelincourt Christelyke overdenkingen des doods van D. Fr. Landsbergen. Tot dewelke ik niet kan na-laten te voegen den Eerw. Godzal. en wel geleerden D. Wilbelmum Sluyter, met zyne statige, en geestryke Poëzy, die hy doorgaens met Schrifuurlyke woorden en termen, allen levenden tot leer, allen stervenden tot troost, en allen Egaden ten exempel van zoete zamenlevinge, en onzachte doch wel-getroostescheidinge, in deze zyne Sterf-gezangen en hartelyke maritale expressien geuytet heeft. Koopt, leest, en zingt dezelve goetwillige Lezer, en bid dat de Heere (by wien de volheid van alle dingen is) de Schatkist zyner zegeningen ontsluite, en den Autheur meer en meer uit de zelve verryke, en lange ten dienste van zyne Kerke late overig blyven. Doch leest en zingt alzo, dat gy levende, het wel-sterven leert, en stervende, het eeuwige, en zalige leven beerven moogt. Vaert wel, met toewenzinge van alle heyl naer ziel en lichaem.

Van UE. dienst-bereyde in den Heere,

A. BORNIUS.

By absentie des Autheurs
dezen 16. Maert 1667.

Op des doods betrachtungen, Sterf-Sangen, en Echt-scheidin-
ge van den Eerwaardigen, Godtzaligen, zeer Geleerden.

D. WILHELMUS SLUYTER,
Bedienaer des Goddelyken Woordstot EYBERGEN.

DE dood is bitter voor een Ziel
Die noit haer zelven onderhiel
Om van doods macht en doen te spreken,
Maer, voor een man, die all' haer pa'en
Voordachtelyk heeft doorgegaen,
Is zy heel zoet en vry van steken.
Die kan (wanneer hy maer betracht,
En na waerdye neemt in acht
Het geen' alhier ons werd beschreven.
En door de zoete Poësy
En aengename Melody
Van SLUYTERS Geest ons werd gegeven)
Haer in het binnenst' van het hert
Doen voelen zulk een zwaren smert,
Waer doorze trilt op all' haer wegen,
Ja staet verftelt gelyk een kind
(Sy die het alles overwind)
Dat wapen-tuygen heeft noch degen.
Die kan haer (die het gansche Land
In Boeyen slaet, en in den band
Zoo groot als kleine weet te dwingen)
Door eenen zoeten Swaen zank
En door een over aerdsch geklank,
De dood doen sterven, en dood zingen.
Die kan ('t is wonder om te zien)
Dit maken, dat twee Echte Li'en;
Die, als twee Lamm'ren t'zamen weiden,
Met vrolykheid en Zielen-vreugt
Als waer 't een Bruyloft van geneugt
Van hier in Minn' te zamen scheiden,
Indien gy zegt, hoe kan dat zyn?
Dat waer uit roet of uit venyn
De zoetste Medicynen zuypen.
't Is Zoo; Maer ziet, hier is de man
Die met zyn eigen doen, hier van
Ten vollen u zal overtuygen.

Vol. ab Oosterwyk, Pastor Delphensis.

Gedenkt te sterven is 't devys der Oude Wyzen,
Gedenkt te sterven is een kunst niet om volprijzen,
Gedenkt te sterven draegt wellevens regel voor,
Gedenkt te sterven myd der zonden dood'lyk spoor.
Bereyd uw Huys (zegt God) gy zult niet langer leven,
Bereyd u huys (o Mensch!) want 't huys zal u begeven;
Bereyd u waerde ziel tot scheiding uyt haer Huys,
Bereyd u Huysgezin tot lydzaamheid in 't Kruys.
Sterft om we'er op te staen, ziet in den dood het oordeel:
Sterft in den Heer getroost, ziet in den dood u voordeel.
Sterft al de zonden af, zegt, 't sterven is gewin,
Sterft geerne, want gy gaet alzoo ten Hemel in.
Sterft vrolyk, en zoo lang gy leeft leeft *Sluyters Sangen*,
Die 't sterven sterven doen, en na den dood verlangen.
Singt Symons Swanen-Sang, nu laet gy Heer opregt,
Van 't Sondig lichaem los in vreed' gaen uwen kneegt.
Sterft zoete weder-paer, sterft tochten der natuere,
Sterft eerst, of laetst', en volgt de lessen der Schriftuere,
Dat d'een den and'ren geef aen Gods gestelde perk:
Dat d'een den and'ren dek lykplichtig met een Serk:
Zoo leer een iegelyk van *Sluyter*, hoe te scheiden,
Zoo leer een iegelyk zyn af-scheid te verbeiden;
Zoo scheid *Sluyter* van zyn recht bepeer'ldē Vrouw,
En tweed' *Hezechieel* in dienst en in zyn Trouw.

Raptim posuit Amico non è multis,

ARNOLDUS BORNIVS, Eccles. Delphensis.

*Toegift van den zelven Autheur, aen zynen waerden
voorgemelden Vriend.*

'k **H**AD gemeynt niet meer te zeggen
En myn penne neer te leggen,
Echter dacht my eer ik sluyt
Moet'er noch een Rymtjen uyt.

Waerde Vriend WILHELMI SLUYTER,

Aerdig Dichter, konstig Fluyter,
Treff'lyk Leeraer in GODS Kerk,
Ieder een die pryft uw werk.

'k Hoor de Rymers t'zaem besluyten,
Datz' haer Rymtjes willen uytten,
Tot u lof, haer dankbaerheid
Voor u nieuwen arrebeid.

'k Moet de hand slaen aen haer reyen,

'k Kan geen later tyd verbeyen,
'k Zal (hoewel de minst in kunst)
Ook betoonen liefd' en gunst.

En u wyze Doods betrachting,
Altoos houden in hoogachting,
En wanneer de Dood valt bang,
Denken aen u Sterf-gezang.

'k Zal de droeve Echte-lieden
d'Onmaet van haer rouw verbieden,
Als'er een werd weg gerukt,
Door het geen hier word gedrukt.

'k Zal haer leyden tot den Tempel,
'k Zal haer toonen uw exempel,
En uw blad'ren open doen,
Om haer met GODS troost te voên.

Laet het vleesch haer dan vry tergen,
'k Wedd' de Leeraer van EYBERGEN
Met zyn troost en goeden raed
Zingen zal de boven-maet.

Zulks een ieder wel bereidet,
Als hy uyt dit leven scheydet,
Sluyten zal zyn hart voor d'aerd',
Open tot de Hemel-vaert.

IE SU wilt ons hert ontsluyten,
Houd den boozen geest jaer buyten.
Blyft altoos ons toeverlaet,
Doe ons volgen SLUYTERS raed,

8 CHRISTELYKE DOODS-BETRACHTING

Als wy 't laetste woordjen uytten
En alzoo ons leven sluyten:

Dat dan d'hemel ons ontfang

In der Eng'len vreugde zang. A. BORNIVS.

STERF-GESANGEN.

I. Klaeg- en Bede-zang.

Op de wyze: O Jefu! als myn Iterfuur naekt.

- A**ch! dat de mensch zoo licht vergeet /
Dat hy van hier moet scheiden!
- Gen. 5: 14. 1. Een ieder zeyd wel / dat hy 't weet;
Job 30: 23. Maer 't leven / dat wy leyden /
Eph. 4: 18. Getuygt wel anders metter daed /
Tit. 1: 16. Om dat men zich zoo zelden gace
Ief. 38: 1. Necht tot de dood bereyden.
- Joa. 8: 44. 2. Het allereerste leugen-woord;
Gen. 3: 1 Gy zult den dood niet sterven,
Rom. 5: 12. Gaet noch tot alle menschen voort /
En erst op Adams erden.
- Pf. 49: 12. Elk denki vast by zich zelfs verdwaest /
Matt. 24 48. God zal myn dzaed noch niet zoo haest
Ief. 38: 12. Van 's leveng webb' afkerben.
- Heb. 13: 14. 3. Wy hebben hier geen vaste Stad /
Waer in wy mogen blyven;
2 Cor. 5: 7. Het is hier maer een wandel-pad /
Pf. 90: 9. Daerw' haestelyk henen dzyben:
Hier boven is het Vaderland /
Heb. 11: 14. Daer eeuwig zullen zyn beplant
Die in 't Geloof beklyben.
4. Wat leeft men dan / als of men hier
Pf. 49: 10. In eeuwigheid zou leven?
Iac. 5: 5. Men volgt zyn lust / en maekt goe c'ier /
Pf. 92: 11. Men laet zyn hert vast klieben
Luc. 16: 19. Een ydel' eer / en overbloed
Spr. 21: 6. Van macht en prycht en ydelyk goed

Dooz 's werelds wind gedreven.

5. Indien gy slechts een vreemd'ling zyt /

Gen repzer hier beneden /

Wat zyt gy dan de meeste tyd

Met aerdsche zorg bestreden ?

Doet 't geen een vreemd'ling toebehoort /

En zet uw reys / als repzer voort /

Verlaet de slechtheden.

6. O! zoek nu God / en spreek hem aen /

Dat hy uw oogen open /

Dat gy zoo onbezupst voortgaen

Met andere niet meugt loopen.

De dood verwacht ons overal /

Die d'arme niet ontloopen zal /

Noch ook de ryk' afskopen.

P A U S E.

7. O God / trek myn gezicht eens af

Dan 's werelds pd'le zaken /

En laet my denken op het graf /

Waer in ik haest zal raken /

Waer hene ik doch niet met al

Dan deze dingen nemen zal /

Die my alhier vermaken.

8. Macht my bekent myn eind? / O Heer!

Op dat ik my mag mag dragen

Voortgaen alleen na u beger

En Godlyk welbehagen :

Geef dat ik mag te recht verstaen /

Hoe schielyk dat voortby zal gaen

De mate myner dagen.

9. Gy hebt vooz myne dagen / ziet /

Gen handbreef slechts gegeven /

Myn leef tyd is vooz u als niet /

Gen nevel is myn leven.

Gen ieder mensch / hoe vast hy staet /

En op zyn voozspoed zich verlaet /

Is ydelheid daer neven.

Pf. 39: 13.

Pf. 119:

19.

Luce 10:

41.

Luce 21:

34.

Heb. 11:

13.

Phil. 3: 14.

Spr. 9: 6.

Job 5: 8.

Eph. 1: 18.

Ier. 8: 6.

1 Per. 4: 4.

Spr. 14:

12.

Job 3: 19.

Pf. 49: 7/8.

Pf. 19: 37.

Pred. 9: 10.

Pred. 5: 14.

1 Tim. 6: 7.

Pf. 39: 5.

Eph. 4: 22.

Pf. 39: 6.

v. rs 6.

Jac. 4: 14.

Pf. 39: 6.

10 CHRISTELYKE DOODS-BETRACHTING

10. Myn God / verleen my uwe gunst /

Pf. 90: 12.

Waer dooz ik eens recht leere
De nutt' en noodige sterbens konst /

En 't hert tot wysheid keere ;

Op dat ik steeds myn dagen tell'

Joh 7: 7.

Die altyt loopen eben snel /

Pzed. 3: 8.

Zoo dat geen macht zulkis weere.

Jes. 38: 1.

11. Geef dat ik alles zoo beschik /

Pzed. 9 10.

Met al myn vlyt en krachten

Dat ik de Dood all' ogenblik

Durf zonder schroom verwachten :

Spr. 41: 5.

Zoo dat ik vooz geen graf en gruw /

Pf. 49: 15.

Noch opt my zelve voel te schuw

Spr. 4: 1 /

Dooz Dood of Doods gedachten.

6.

12. Laet d'overdenking van myn Dood

Myn dooz gewoont zoo zoet zyn /

Hebr. 5: 14.

Dat ik daer dooz in alle nood

1 Cor. 15:

Te beter mag gemoed zyn ;

30.

2 Cor. 5:

En / mids ik d'uur niet weten kan /

6.

Matt. 25:

Zoo laet myn daeglyk sch leven dan

13.

2 Cor. 4:

Als een geduurig boet zyn.

16.

II. Bede-zang om een zalig einde.

Op de wyze: Bruyd'gom der geloov'ge zielen.

Of: O gy Herder uwer Schapen.

Joan. 20:

O Myn trouwe God en Vader /

17.

Als myn tyd zal zyn naby /

Matt. 26:

En ik tot myn sterben nader /

18.

Pf. 31: 17.

Licht uw aenzicht over my /

Luce 23:

Neem myn ziel dan in uw handen /

46.

Datze mag met vreugd aenlanden /

Van haer moeyelyke strand /

In het hemelsch Vaderland.

Hebr. 11:

2. Kom des wereldds liefd' uytzyven /

10.

1 Joan. 2:

En de lust om langer hier /

15.

Op der aerden noch te blyven /

Spr. 41: 1.

Ma der wereldsche manier.

Geef /

Geef / Dat ik gerust en stille /
 In uw Vaderlyke wille
 My geheel te vrede stell' /
 En my nergens med' en quel.
 3 Dat ik ook mag overwinnen
 Al des doods gepzikt en schzikt /
 Dooz uw Croostier / die van binnen
 Myne ziel veel meer verquikt' :
 Laet my nergens booz verbaert zyn ;
 Maer zoog dooz uw kracht bewaert zyn ;
 Dat myn sterke dood-party /
 Dooz myn dood niet hebb' aen my.
 4. Wild my booz het laetste geven
 Zulk een hunger / zulk een dozst
 Na het eeuwig zalig leven /
 Dat ik dan roep myt de bozst :
 Kom / o Jesu ! ik verlange /
 Kom / myn Bzuygom / die ik aenhanze /
 Blyf doch mi niet langer myt
 Van myn ziel / uw eygen Bzuyd.

Luce. 2: 29.
 Matt. 26:
 39 / 42.

Rom. 8: 47.
 I Cor. 15:
 55.
 Ioan. 14:
 16.
 Ps. 94: 19:
 Ps. 27: 1.
 I Pet. 1: 5.
 Heb. 2: 14.
 Ioan. 14:
 30.

Mat. 5: 6.
 Ioan. 5: 24.
 Ob. 22: 17.
 I Cor. 6:
 17.

Ioan. 3: 29.

III.

Gebed om Gods bystant in de laetste uure.
 Op de wyze: De wereld, als ik sterf zal wei-
 nig van my weten.

Siet de Musyk-nooten achter de Christelyke Se-
 neca van V. van Oosterwyk. Of op de Wyse:
 O Heere! Davids Soon, &c.

Mijn God/wilt by myn zyn in d'uure van Ies. 43: 2.
 myn sterben / (zwerben.
 Wanneer ik tusschen tyd en eeuwigheid zal Open. 10:
 Volbreng u groote kracht in myne zwakheid 6.
 dan. (wami? I Cor. 12:
 9.
 Dat my de Opand niet als tarwe sife' en Luce 22:
 31.
 2. Myn zonden zullen zich dan tegen my gaen Ps. 50: 25.
 zetten / (pzykikel wetten / I Cor. 15:
 56.
 De Wet / der zonden kracht / zal noch den
 Myn

12 CHRISTELYKE DOODS-BETRACHTING,

1 Ioan. 3: 20. Myn zelfs gewete zal my knagen aen het hert /

Rom. 2:19. En dagen vooz het recht my zoo geheel be-
nert.

3.
Open. 12: 1. Des Satans gramschap zal als dan te grooter worden /

Open. 3: 8. En klepmer myne kracht om my ten scryd te
gozden.

Job 14: 1. Myn God / het vall' my hier vyz al myn
leven zuer /
Indien gy maer van my niet wykt in d' ster-
vens uer.

4.
Ps. 85: 15. Verberg u aenzicht / na u Vaderlyk behagen /
Ps. 13: 11. Soo dikwils 't u belieft : myn tyd ga dooz
met klagen :

Ier. 31: 5. Zou 't leste uerken maer mag zyn in vzeed' en
vzeugd' /

Ies. 25: 9. En dan myn ziel te recht zy in uw heyl
verheugd.

5.
Luc. 12: 39. Geef / dat ik op uw komst als dan te vlyt' ger
wake /
Bewaer my by 't gebryk van goed verstand
en sprake /

Gen. 49: 33. Op dat ik aen de myn' / en all' d' omstan-
ders / dan
Myns herten laetst gepeyns noch mede-
deelen kan.

6.
Ies. 38: 16. Laet / in myn dood / myn ziel zoo by uw gunste
leven /

Ies. 40: 31. Dat zich myn geest voel hoogh / en boven 't
aerdsch te zweven.

2 Cor. 2: 15. En jupch' en triumpheer' ook ober dood en
hell' /

Of wat zich tegen my op 't meest ten stryde Rom. 8:37.
stell'.

7.

Wanneer ik in uw naem vooz 't lest myn Joan. 19:30.
hoofd zal buigen /

Zoo laet noch uwe Geest met mynen geest Rom. 8:16.
getuppen /

Dat ik vast ben en blyb' uw uytberkoren
kind /

Van eenwigheid in uw' geliefde Soon be- Eph. 1:5/6.
mind.

8.

O ware levens Dorst / O sterke doods verwin- Hand. 3:15.
ner /

O Satans dwang en schyzik / O liebe mensch Luc. 11:22.
beminner /

O Jesu / Jesu / help my in dat uerlien maer Tit. 3:4.

Dooz 't duyster dal des doods ; zoo vreez' ik Ps. 23:8.
geen gebaer.

9.

Indien ik op en neer / dooz golven van verzoer- ps. 42:8.
king /

Geslingert werden moet / zoo zal ik / met ver-
vloeking

Dooz u doch zyn gebzacht in d'haben van ps. 107:30.
de rust /

En / van d'onstuyrn'ge zee / aen 's hemels
blyde kust.

10.

Gy / die my nu verleent hierom te konnen Zach. 12:10.
smeken /

Gy! wyk doch niet van my als alles schynt ps. 22:12.
getweken.

Geef / dat ik in myn dood verheerlyk uwen Joan. 2:9.
Naem /

Op dat ik 't namaels doe in 't eeuw'ig le-
'k Weet

14 CHRISTELYKE DOODS-BETRACHTING,

II.

Matt. 25: ^{niet} Ik Weet / wanneer / of waer de Dood my
13. aen zal randen /

Pf. 31: 6. Daerom beveel ik nu myn geest hier in uw
handen.

Zef. 33: 2. Versterk my met den Geest der wysheid
en des raeds /
Dat ik de dood zoo wacht op ieder tyd en
plaets.

12.

Pf. 89: 49. Nu vreez' ik niet / ik leev' op aerden om te
sterben /

Isa. 5: 24. Maer sterben zal ik / om het leven te verwerven
Met u / H. G. E. N. / die de Bron en Son myns
lebens zyt

Pf. 119: 45. Hoe ruym leeft myn geloof / als gy myn
hert verwoyt !

IV.

Bede Sang en aenmoeding der Jeugd, om haer
Sterfdag by tyds te betragten en te verwachten.
Op de wyze: Van Psalm 8. O onze God, &c.
Of (twee versen voor een gesongen) op de Wyse:
Psalmen 18. 32 45 en 144. Of: Gantsch
weinig zyn de dagen van myn leven.

Rom. 27: 1. **O** H. G. E. N. / myn God / gy groote Godt
16. der Geesten

Spr. 22: 2. Dan alle vleesch / der minsten en der meesten /
Pf. 139: 14. Die my ook / op een vreeselike wys /
Geschapen hebt tot uwe roem en pyp.

2.

Hand. 17: 28. Gelph ik hier in u maer leev' en zweebe /
Zoo geef / dat ik by tyds u vast aenkleebe /

1 Cor. 6: 17. En al myn doen en laten t' uwer eer /

1 Cor. 10: 31. Met wys beleid / van jongs op / schik' en
keer.

2 Tim. 5: 31.

Laet

3.

Laet my aen u myns levens ceer stellingen
 En 't bloepsel van myn jeugd ten offer bzingen/
 En vlien de lust met snoo begeerlykheid /
 Die met geweld de domme Jonkheid vleyt.

Exod. 23:
 19.
 Lev. 2: 14.
 2 Tim. 2:
 22.

4.

Dat ik aen u myn Schepper in de dagen
 Van myne Jeugd / gedenke met behagen /
 Eer d'Ouderdom / die zoo veel qualen boed /
 My zeggen doe / ik heb noch lust noch moed.

Spreuk. 12:
 15.
 Pred. 12: 1.

5.

Wil gy in my de quae beweging dwingen /
 Die allermeest de jonkheid komt bespzingen:
 Ach! tem en toom dit vleesch dat tegen u
 Zoo wreb'lig is / dat ik 'er zelfs van gzuw.

Col. 3: 5.
 Spreuk. 7:
 7.
 Rom. 7: 7.
 Ezech. 8: 9.

6.

Gedenk niet aen myn Jonkheids dwaze zonden /
 Maer wasch my zoo in Jesus dierb're won-
 Dat ik / gelijk een jonge Nazireer /
 My zuiber van de wereld houden leer.

ps. 25: 7.
 (den /
 Open 1: 5.
 Amos 2:
 11.
 Jac. 1: 27.

7.

Op dat ik noyt naer ydelheden helle /
 Geest / dat ik my de dood voor oogen stelle /
 Die niet verschoond de schoonste jonge lien /
 Haerwelse noch na 't graf niet omme zien.

Ps. 119: 37.
 Heb. 9: 27.
 Ps. 89: 49.

8.

Myn jeugdig bloed / en dees myn frisse leden /
 Laet die my doch niet vleyen / noch bereden /
 Als of ik nog waer scheutvry voor de dood /
 En of zyn pyl alleen na d'oude schoot.

Pred. 8: 8.

9.

Laet my in myn gedacht' te binnen komen /
 Hoe dat 'er vall' meer bloepsel van de boomen /
 Dan rype vrucht; en dat de dood wel snel
 Ten huyse is / eerz' aen de deure best'.

Jer. 9: 21.

Midg

10.

1 Cor. 7: 31. Mids 't alles hier moet als een schim ver-
 31. zwinden /
 Ps. 4: 8. Laet my in u myn meeste blydschap vinden.
 Phil. 3: 14. Zyt gy myn deel / en doel / daer ik na haek /
 Ies. 61: 10. Myn eenig en myn innig ziel-vermaek.

11.

Ps. 23: 4. Laet uwe gunst my over al verzellen /
 Zoo zal geen dood my quellen of ontstellen /
 Ies. 38: 12. Is 't dat gy vzoeg myns levens draed af-
 snyd / (stryd.
 2 Tim. 2: 7. Zoo kroont gy my als midden in myn
 12.

Job 14: 1/ 2. Wat zoud' ik my van deez' elend' ge dagen
 Een oogeblik / die heenen vliegt beklagen ?
 Ps. 90: 10. Vermids gy my belooft een eeuwigheid /
 Matt. 25: 26. Daer alle vzeugd / in volheid / is bereid.
 Ps. 16: 11. 13.

Indien ik sterf / 'k ga dooz de dood in 't leven /
 Joa. 5: 24. Dooz deze Jeugd zult gy my jonkheid geven /
 Ps. 103: 5. Die nont veroud / maer altyd groept en
 Ps. 92: 14. bloept /
 En niet en weet van ongemak of moeyt'.

14.

Phil. 1: 20/ 21. Myn God / ik ben bereid u eer te geven /
 Het zy dan dooz de dood / of dooz het leven /
 Mids Christus, dooz de zoetheid van zyn
 minn' /
 My 't leven is / en sterben myn gewin.

V.

Gebed tot Christum, in zware ziekte.
 Op de wyze: Van 't eerste Sterf-gefang, Fol 8.

I.

Joan. 11: 25. **O** JESU CHRISCE / die gy zyt
 d'Opstanding en het leven / Tot

Tot u wil ik / in deze scryd /
Alleene myn begeben.

Matt. 18:
28.

Myn lichaem legt hier neer zoo zwak /
Myn ziel / dooz 't zware zonden pak /
Begint by na te sieben.

Pf. 38: 5.

2.

De Duyvel / die my heeft zoo sterk
Gezocht al lang te boren /
Past op in dit myn woestel-perk /
En heeft te grooter toeren ;
Hy weet / hoe klein zyn tyd nu zy /
Indien hy iet zal doen aen my.
Maer ik geef 't niet verlooren.

Luc. 22:
31.
Open. 12:
1 / 2.

3.

Hoewel 'k ben geheel ontstelt /
Verzwakt dus boven maten /
Gy zyt en scryd booz my / myn Held /
Die my niet zult verlaten.
Mynne ziele / die gy hebt verlost /
Zoo datz' u heeft uw bloed gekost /
En kond gy nimmer haten.

Pf. 6: 3.
Pf. 45: 4.
Pf. 9: 11:
Gal. 3: 13.
1 Pet. 1: 14.

4.

Zal ik tot uwen dienst en eer /
Al hier noch langer leven /
Zoo wilt my myn gezondheid / **HEER** /
Doch spoedig weder geben.
Uw Medicyn is alderbest /
En wat ook werken mag de rest /
Moet u zyn toegeschreven.

Phil. 1: 20 /
21.

Matt. 9:
11.
Wesh. 6:
11.

5.

(woord /
Geeft slechts een wenk / spreekt maer een
Zoo is uw knecht genezen:
Want gy gebied / en 't staet 'er boozt ;
Gy spreekt / en 't moet 'er wezen.
Ik zal niet heilig lof geklauk

Matt. 8: 8.
Pf. 33: 9.
en 107: 20.
Ies. 8: 26.

B

A die

U dienen al myn leven lank /
En meer als opt vooz dezen.

6.

Job 14: 5. Indien 't u ook myn God befall' /
En gy 't zoo hebt beslooten
Ps. 51: 13. Dat ik niet weer opkomen zal /
Wilt my dan niet verstootten
Ps. 35 3. Van uw genadig aengezicht /
Waer van ik 't aengename licht
Zoo dikwils heb genoten.

7.

Pf. 4 7/8. Maek myn beangste ziel maer stil /
En steltze we'er te vreden.
Mat. 26: 39. Zoo geev' ik my in uwen wil
Gzaeg ober / met gebeden.
Phil. 4: 6. Verdryf den Satan dooz uw stem /
Mat. 4: 10. Gy eed'le Vrouwen-zaed die hem
Gen. 3: 15. Hebt onder voet getreden.
Open. 12: 10.

8.

Pf. 23: 4. Zoo zal ik dooz het dal der dood /
Na 't eeuw'ig leven spoeden.
Gy zult my vooz gevaer en nood
Op deze reys behoeden ;
Matt. 15: 34. Soo dat ik beplig by u kom /
En erve tot myn eygendom /
1 Cor. 2: 9. Meer dan ik kan vermoeden.

9.

Pf. 24: 8. O Jesu! kom tot myn geleid ;
Aoa. 14: 2. Gy kom / myn sterke Koning /
Die my al hebt een plaets bereid
Eph. 1: 13/ In 's Vaders rupme Woning.
14. Uw Geest sterkt my tot onderpand /
2 Tim. 4: 8. Dat ik eens van uw eygen hand.
Ope. 2: 10. Onfangen zal myn Koning.

VI.

Als de Ziele haer noch onwillig voeld om te
scheyden.

Op de Wyze: Vanden Lof-fang Mariæ, myn Ziel maekt
groot den Heer. Of Simeons: nu Laet gy Heer oprecht,
Of (twee verssen voor een) op Psal. 3. Hoe veel is
des volks, Heer. Of; O onbedagte Jeugt.

1. Myn ziel wat deert u doch /

Dat gy zoo angstig noch

Wozd vooz de dood bevonden!

Daer gy vooz dezen vaek /

Gewenscht hebt met vermaek /

Om haest te zyn ontbonden.

De Dood is levens brugg' ;

En wylt mi niet te rugg'

Daer JESUS u heet komen

Tot hem in 's Daders huys /

Daer alle moet' en kruys

Is eeuwig weg genomen.

2. Uw erffenis / die gy

Had onder uw voogdy

En mombaerschap vooz dezen /

Ontfangt gy in 't bezit ;

(Wat heerlyk lot is dit !)

Gy zult 'er heer van wezen.

Wilt gy dan nog niet gaen /

En nemen die graeg aen ?

Ey! tracht u op te wekken /

Myn bloode ziel / dooz schaemt /

En wilt / gelyk 't betaemt /

U gantsch daer henen strekken.

3. Ja / GOD myn Heyland / gy /

Gy moet myn ziele / my

Regt schikken en verquikken:

Verheug my dooz u Geest /

Dat ik niet zy bezeeft

Met zoo veel angstig schikken.

Gy die / wanneer gy wilt /

De Zee en Winden stillt /

Phil. 1: 21:

Joa. 5: 24.

Hoogl. 4: 8.

Joa. 14: 2.

Ope. 21: 4.

Jes. 35: 10.

1 Pet. 1: 4.

Gal. 4: 1/2.

Mat. 25:

34.

Pf. 16: 5/6.

Gal. 4: 1.

Jes. 64: 7.

Phil. 3: 14:

Luc. 1: 47.

Pf. 23: 3.

Pf. 51: 10/

14.

- Matt. 8: 't Gebryps der felle baren /
 26. Hond ook myn hert / **o HEE!** /
 Ps. 65: 8. 't Welck d'angst dypft op en neer /
 In stilheid doen bedaren.
 Ps. 4: 3/4. 4. Gy zyt het / die beschut
 En krachtig onderftut
 Op 't ziek bedd' uwe knechten;
 Die op haer Leger koets
 Ps. 149: 5. Den moeden geest veel moeds /
 Jof. 40:29. En zelfs haer komt oprechten.
 Ps. 145: 14. Zoo laet my nu dan niet
 2 Cor. 4: 8/9. Bertwyff'len in 't verdziet
 Versterck myn zwak vertrouwen.
 Marc. 9: 24. Genees myn ziel / **o HEE!**
 Laet my u aenschyn weer
 Ps. 14: 5. In vreed' en vzeugd aenschoutwen.
 Ps. 4: 7/8/9. 5. Laet my / in dezen nood /
O JESU / zien de Dood /
 Rom. 6: 23. Niet alsz' was voorzhenen /
 Maer als gyz' hebt gemackt /
 Doe gy haer tanden vzaekt
 Heb. 2: 14/15. Dooz uwe Dood met eenen.
 1 Cor. 15: 54/55/56. Myn Helper / maek my hoen /
 Om u bescheid te doen
 Met dezen kelck te drinken /
 Marc. 10: 39. Dat gy / na deez' Azyn /
 Dyr. 10: 26. My nieuwe vzeugde Wijn
 In 's Vaders rijk meugt schinken.
 Matt. 26: 29. 6. Maekt my / zoo veel te meer
 Als ik nu t'hupsmaerts keer /
 In blydschay overvloedig.
 Pred. 12: 5. Laet myne reys op 't lest /
 2 Cor. 7: 4. Ook wezen op 't best /
 En meer als oijt / voorzpoedig.
 Ps. 42: 6/12. Myn ziel wat buygtg' u neer /
 En zyt in my zoo zeer
 Ontroert en gantsch onrustig?
 Hoopt op den Heer voortaan;
 Het zal haest anders gaen.
 Zyn aenzichts glans maek lustig.

VII.

Der Geloovigen Triumph over de dood.

Op de Wyzel Grote God die de aerdsche Goden.

Of: Waerom zoud' ik met vermaken.

Waarom ben ik dus verlegen /

Om dooz alderhande wegen

Troost te zoeken dooz de Dood :

Daer noch eens na al myn vyzen /

Zelfs de Dood myn troost zal wezen /

En een upthomst aller nood.

2. Is 't een vrand / 't is de leste

Die te zaem met all' de reste

Word zeer haest te niet gedaen.

Satan / Wereld / Vleesch / en zonde /

En al wat my quellen konde /

Zal ik / met de Dood / verstaen.

3. Wat myn geest opt recht vermaekte /

Waer ik immer sterk na haekte /

Jesus en zyn Koninkryk /

Die ik hier had' dooz 't gelooven /

Zal ik heerlyk zien daer boven /

Ja hem zelven zyn gelyk.

4. Zp / die zonder CHRIS TUS leven /

Mogen dooz het sterben beven :

Ik / dien CHRIS TUS 't leven is /

Weet een groot gewin in 't sterben /

Mits ik zal met hem be-erven

Zelfs zyns Daders erffenis.

5. Mids my Jesus vyz herstelle /

Dan 't geweld des Doods en Helle /

Zal ik juychen als ik sterf /

Triumpheerende ten lesten /

Dood / waer zyn nu uwe Pesten ?

Helle waer is u verderf ;

6. Prikkel / daer de Dood ons konde

Sterk mee steeken / was de zonde /

En de Wet der zonden kracht :

GOD hebb' eeuw'ig dank en eere /

Die dooz CHRIS TUS onzen HEERE

d'Overwinning heeft gebragt.

Joh 17: 16.
en Cap. 3:
17 / 18 / 19

1 Cor. 15:
26.
Eph. 6: 12.

Openb. 22:
4 / 5.
1 Cor. 13:
12.
Joan. 17:
24.
Joan. 3: 2.
Eph. 2: 12.
Phil. 1: 21.
Rom 8: 17.
Mat. 25:
24.
Hof. 13: 14.
Jes. 20: 19.
2 Cor. 2: 14.
Hof. 15: 14.

1 Cor. 1:
56 57.

22 CHRISTELYKE DOODS-BETRACHTING,

Phil. 3: 29. 7 **CHRISTE** / 'k wensch te zyn ontbonden
 Rom. 6: 6. Van dit Lichaem myner zonden.
 Mat. 10: 'k Ben vooz 't sterben onberbaest.
 28.
 Luc. 16: Laet de dood my henen dragen /
 22. Als Elias vper'ge Wagen /
 2 Kon. 2: **HEERE JESU** / kom doch haest.
 11.
 Op. 12: 22. De stervende noodigt Christum, om by hem
 te blyven.

Op de wyze: Pf. 100. Gy volkeren des aerdryks al.
 Of: Pf. 134. Alle gy knechten des Heeren. Of. Chri-
 ste die du bist dag en licht,

Luc. 24: 29. 1. **O HEERE JESU** blyf by my /
 Den avond naekt / en komt na by.
 Haest is gedaeld myns levens dag ;
 Hy loopt zoo spoedig als hy mag.
 Jos. 10: 12. 2. En nergens is een Josua /
 Wie deze Zon (die snel en dza /
 Gelyk ik voele / daeld om laeg)
 Een oogenblikje maer vertraeg.
 3. 't Is zoo terstond met my gedaen.
 Jer. 15: 9. Myn Zon zal daet'lyk onder gaen.
 Dies roep ik op het nieuwe weer ;
 Job 20: 4. Blyft by my / blyft doch by my / **HEER**.
 Luc. 1: 78 / 4. Dat alle licht dan vze verdwyn /
 79. Als gy / met uwr' genade schyn /
 Eph. 5: 14. My slechts beglans / verlicht en leyd /
 Mal. 4 2. **O Zonne** der gerechtigheid.
 Joat. 1: 9. **O werelds licht** / dat yeder een
 en 8: 12 In 't duyster lichten kan alleen ;
 Luc. 1 78 **O opgank uyt GODS** hoogste Zael /
 Pf. 4 / 7 8 **O opgank uyt GODS** hoogste Zael /
 Mat. 28: 20. Zend in myn hert een vzeugde strael.
 Joan. 13: 6 Gy zyt altyd by my geweest /
 26. My troostend dooz u Woord en Geest /
 Pf. 48 15. Myn leydsmā al myn leven lank ;
 Pf. 111: 1. (Maer vooz ik u in 't hert noch dank.)
 Pf. 27 9. 7. Verlaet my dan niet in myn dood.
 Jer. 40 11. Dzaeg 't arme Lamm'ken in uw schoot /
 Luc. 15: 4. Dat mi / als 't een van d'honderd / bleet
 Joan. 10: 16.

Da u / die 't by te brengen weet.

8. Schoon alles dan van my vertrek /

Daer gy maer zyt is geen gebrek.

Gy zyt myn schat / en schut in nood.

Gy zyt myn leven in de dood.

9. Noch in den Hemel noch op d'aerd /

Is my beneven u iet waerd.

Bezwykt myn vleesch en hert geheel:

Gy zyt myn rots en eeuw'ig deel.

10. Het zwakke Riet / al is 't gekrookt /

Het Lemmet dat slechts rookt en smookt /

Verbreek noch blusch niet uyt / **o HEER!**

Maer sterk en stook het op veel meer

11. Wanneer myn tong geen spraek meer heeft /

En 't hert den lesten adem geeft /

Dat dan myn wensch en zuchten zy:

Blyf / **HEERE** / blyf / en blyf by my.

12. Ontfang / **HEER JESU** / nu / onfang

Myn Geest / die na u zucht zoo bang.

Blyf by my / nu myn ziel verscheid.

Men deze styp hangd d'ewwigheid.

IX.

Hiskia's Lof-sang, uyt Jes. Cap. 38: versf. 10, 20.

Datis: De Schrift van Hiskia, Koning van Juda, doe by ziek geweest en van zyne ziekte genezen was, vers 6.

Op de Wyze: van Psalm 8. onze God, &c.

Ziet ook het IV. Sterf-gefang, Fol. 9.

In deze Lof zang zyn d'eygene woorden van de Grond-
Text gehouden.

IK zeyde by my zelfs / met angstig klagen /

Van wegen dees af snyding myner dagen;

Zal ik nu tot de poorten van het Graf

Dus henen gaen; ik scheid' er daedlyk af.

2. Beroofd word' ik van 't ov'rig myner jaren,

Die anders my noch te verwachten waren.

Ik zeyd', Ik zal den **HEERE** nu voortaan

Niet zien, noch in zyn Heyligdom meer staen.

3. Ik zal den **HEER** niet zien hier in den Lande

Der levenden, om hem te doen off'rande:

4

Pf. 29: 1.

Joan. 17:

12.

Joan. 11:

25.

Pf. 78 26.

Jes. 4: 3.

Matt. 12:

20.

Rom. 8: 29.

Luc. 14:

24.

Hand. 7:

59.

versf.

10.

11.

De

24 CHRISTELYKE DOODS-BETRACHTING,

- De menschen zal ik niet aenschouwen meer
Met 's Werelds hoom' inwoonders, als wel eer.
4. Myns levens tyd is haestig wech getogen, 12.
En van my wech gevoert uyt 's menschen oogen /
Gelykerwys een herders hutte in 't veld /
Zeer haest van d'een op d'andere plaets gesteld.
5. Myn leven hebb' ik afgesneên, ja 'k hebbe /
Gelykerwys een Wever zyne webbe,
Den draed geknipt / mids God ter wazake kom:
Affnyden zal hy my als van den drom.
6. Ja van den dag tot aen den nacht, zoo 'k meynde /
Had gy my, HEER alree gebragt ten eynde, 13.
Ik stelde my, in myn gedachten voor,
Ik breng' 't noch tot den morgenstond wel dooz.
7. Gelyk een Leeuw, die niet en is te smeecken /
Alzoo zal hy all' myne beend'ren breken,
Van deze dag tot aen d'aenstaende nacht.
Hebt Gy, ô God / my al ten eynd gebracht.
8. Ik piepte als een Kraen of Swaluw plege / 14.
Ik kirred' als een Duyve gantsch verlegen:
Myn oogen, in myn zwaer en droevig lot /
Verhieven haer om hoge tot myn God.
- P A U S E.
9. Ik sprak / O HEER! ik worde dooz veel zorge
Gantsch onderdrukt, weest gy doch nu myn borge.
Wat zal ik nu best spreken? Wat bestaen? 15.
Gelyk hy my 't toezeyd', heeft hy 't gedaen.
10. Al zoetkens zal ik nu all' myne jaren
Voort treden, en bedachtzaam 't hert bewaren /
Van wegen d'angst en groote bitterheid
Van myne ziel, die 'k u heb afgeleid
11. O Heer, men leeft by deze dingen, 't leven 16.
Myns Geestes is in allen dezen ehen.
Want gy hebt my gezont gemaekt, en my
Genezen van myn zichte en quellery.
12. Ziet, zelfs in vreed', en 't nieu geluks geschitter 17.
Is my geweest de bitterheid zeer bitter,
Maer lieff'lyk hebt gy nu omhelt myn ziel,
Dat z' haest niet in verteerings groev' en viel.
13. Want gy hebt al myn overgroote zonden,

Maer med' ik hadd' verdiend zoo zware wonden /

Geworpen, HEER, als achter uwen rugg',

Dit maekt myn ziel zoo wakker weer en blugg'.

14. Want 't Graf zal u niet loven, of bewyzen

De minste eer; De dood zal u niet pryzen:

18.

Die in den kuyl neêrdalen, zullen daer

Niet hopen, HEER, op uwe waerheid; maer

15. De levende, de levende die zal u

Steeds loven, als ik heden doe ('t Bevall' u!)

19.

De Vader zal den Kind'ren uw Verbond

En waerheid niet kond maken met zyn mond.

16. De HEER heeft my verlost na zyn behagen:

Dies zullen wy all' onzes levens dagen

27.

Zoet spelen op myn suaren-spel in 't Huys

Des HEEREN, met een stem van vzeugd gedruys.

X.

Lof-sang, als men van een zware zieckte genezen is.

Op de wyze: Van Ps. 42. Als een hert gejaegt, ô Heere!

Of: Soete Jesu, myn Beminde.

1. 'k Zal des HEEREN groate goetheid

Ps. 89: 2.

Eeuwig zingen nu voort aen;

My en zal hoor deze zoetheid

Ps. 104: 33.

Geen geneugt ter wereld gaen,

'k Zal / ô God / met alle vlyt /

Ps. 89: 2.

Uwe waerheid / wyd en yd

Gaen verbzyden / na malkander /

Dan het een Geslacht tot 't ander /

2. 'k Zal tot wace lof betooning /

Evh. 5: 19 /

Vyt myns herten wyerige dzyt /

20.

Als d'oprechte Juda 's koning /

Ps. 57: 8.

't Danklied stellen in 't geschyft;

Jel. 38 9.

Dat het ten getuyge zy /

Dan. 2:

Wat gy hebt gedaen aen my /

19.

't Geen ik steeds t'herzingen poge.

Dat ik 't noyt vergete moge.

3. HEER / myn GOD / in angst en vzezen

Ps. 103: 2.

Giep ik maer tot u alleen /

Ps. 30: 3.

En gy hebt my haest genezen;

Als'er nergens hulp verscheen.

Doe 't schier elk verlossen gaf /

- bers 4. Hebt gy / Heer / als upt het graf /
Opgeboerd myn ziel ten leven.
Dat ik niet ben t'onderbleven.
- Ps. 38: 4. 4. In myn beend'ren was geen vrede /
Niet geheels was in myn vleesch.
Al myn kracht bezweek alrede /
En myn stem wierd zwak en heesch.
- Ps. 69: 4. Gy / op wien myn ziele leund /
Hoogl. 8: 5. Hebt my vziend'lyk ondersteund
Ps. 41: 4. Op het zick bedd' ; als verpleger
Wendde gy myn gantsche leger.
5. Gy doet my de spys weer smaken /
En vernieuwt myn gantsche jeugd :
- Job 39: 20. 'k Mag nu weer uw beed hups naken /
Ps. 103: 5. Daer gy meest uw volk verheugd.
Jes. 56: 7. 'k Ga nu weder na myn zin /
Hani. 27: 17. Tot myn vzienden / upt en in.
Deut. 21: 2. 'k Mag nu weer myn ampt verrichten /
En met lust myn naesten stichten.
- 1 Thess. 5: 6. Dees myn zware krankheid / **HEERE** /
II. Was vooz ditmael niet ter dood /
Joa. II: 4. Maer tot uwen roem / en eere /
Jof. 3: 14. Dat uw Naem daer dooz zy groot /
Die dooz uwe liefd' en macht
2 Sam. 7: 18. Hebt dus verre my gebzacht :
Die myn handen hebt ontbonden /
Ps. 116: 6. Als geen helper wierd gebonden.
Ps. 22: 12. P A U S E.
- Ps. 116: 12. 7. Maer wat kan of zal ik immer
Uw vergelden / Wat vooz lof ?
Ps. 103: 14. **HEER** / gy kent u zwak getimmer /
Dat ik niet en ben dan stof /
- Ps. 131: 1. Nog iets groot's en durf bestaen :
Eph. 5: 19. Neem myn dankbaer hert dan aen.
Jof 35: 7. Ik en kan niet anders geven :
Ps. 50: 13 / 14. Gy begeerd ook niet daer neben.
Jes. 12: 1. 8. 'k Dank u / **HEER** / myns levens ader /
Dat gy tooznig op my waerd /
Syn. 3: 12. En uw kind sloeg als een Vader ?
Jes. 12: 1 / 2 / 3. Maer uw toozn is nu bedaerd /
En gy troost my lieff'lyk weer /

O myn Heyl / myn Psalm / myn Eer /
 Dat myn slauwe Geest zich reppe /
 En met vzetigde water scheppe.

9. Lieflyk hebt gy myne ziele
 Nu omhelst / datz' in den kuyl
 Der verteerung niet en viele ;

Ies. 38: 17.

Want myn zonden veel en vuyt
 Werpt gy alle / t' uwer eer /
 Achter uwen rugg' / O HEEER /

Hab. 1: 13.

Datze dooz uw zuyver' oogen
 Nimmermeer weer komen mogen.

Pf. 119: 75i

10. 'k Weet nu zeker / en aenschouwe /
 Gantsch geregt is u gericht /
 En gy hebt uyt enkel trouwe

Dus verdukt my zondig wicht.
 Eer ik van u wierd verneert

hff. 67/ 71.

Dwaeld' ik noch dooz qua'e begeert ;
 Maer nu zal ik beter letten

Op u woord en heyl'ge wetten.
 11. 'k Werk het aen met breez en beben /
 Hoe 'k noch niet geschikt en was

Phil. 2: 12.

Tot den afscheid van dit leven :
 Daerom legt gy op dit pas /

Ies. 38 5.

My noch een'ge dagen toe /
 Dat ik beter voete doe /
 En myn dingen / eer ik scheyde /

Mat. 5: 2/
 8.

Al te zaem daer toe bereyde.
 12 Geef / dat ik hier by / O HEEER!
 Myner dagen maer recht kiem' :

Luc. 12: 40.

Dat ik eens gevoelig leere
 Hoe verganklyk dat ik ben.
 Siet / myn leef-tyd is als niets ;

Ieder mensch / al schynt hy iets /
 Is maer ydelheid / en yd'lyk.

13. Leer my zoo myn dagen tellen /
 Dat ik 't wyze hert bekoom /
 Zieud' / hoe zich ten eynd zal snellen

Pf. 39: 5.

Onze leven / als een droom /
 Als een bloem / als Hoy en Gas /
 Als een damp / en al wat ras

Joh 20: 8.
 Pf. 10: 15.

Doozgaet / en 't niet lang kan maken.

Laet

Iac. 4: 14.
 1 Cor. 7: 31.

28 CHRISTELYKE DOODS-BETRACHTING,

- Luc. 21: Laet my altyd ernstig waken.
 36.
 Jer. 31: 28. 14. Ja / hou zelfs op my u wachte /
 Dat ik niet alleene nu /
 Maer myn leven lank betrachte /
 Wat ik hebb' beloofst aen u.
 Pred. 5: 9. Dat ik u / myn GOD betael'
 Ps. 66: 13/ Myn gelosten al te mael /
 14. Die myn mond heeft uytgesproken /
 Als my 't herte was verbzoken.
 II. P A U S E.
 1 Pet. 2: 9. 15. Geef / dat ik uw lof verkond'ge /
 Nu ik tot gezondheid raek /
 Joa. 5: 14. En voortaan niet meer en zond'ge /
 Dat my niet wat erger's naek'.
 Rom. 6: 13. Laet my myn gezonde le'en
 Jes. 58: 13. Stellen u myn GOD alleen
 Tot gerechtheid wapenrusting /
 Ps. 119. Nont der zond' / of vleesch verlusting.
 157. 16 Laet aldus myn ziele leven /
 1 Cor. 10: En zy zal u loven / HEE /
 31. 'k Wil gewillig overgeven
 Col. 3 17. Alles tot u dienst en eer.
 2 Sam. 15: Ziet / hier ben ik / doet met my
 26. Zoo als 't u behaeglyk zy ;
 Ps. 40: 9. 'k hebbe lust / myn GOD / en poge
 Eph 3: 1. Dat ik uwen wil doen moge.
 17. Wild d'inwend'ge mensch versterken /
 Joa. 9: 4. Dooz uw geest / met moed en kracht /
 Pred. 9: 20. Om by daeg' uw werk te werken
 Job. 9. 4. Overig met all' myn macht :
 Want de nacht des doods komt an /
 Eph. 5: 6. Waer in niemand werken kan.
 1 Cor. 7: 9. Laet my steeds den tyd uytkooppen /
 Mat. 20: Die zoo haest voorby zal loopen.
 18.
 Rom. 8: 23. 18. Als myn ure dan zal nad'ren /
 2 Kon. 22: Dat gy my verlossen zult /
 24. En verzam'len tot myn Dad'ren /
 Joa. 16. Zal myn blydschap zyn verbult.
 24. Dan zal ik / geheel verjeugd /
 Mat. 25. Ingaen / HEE / in uwe vreugd /
 23. Die gy geeft uw trouwe knechten /

In de tente der oprechten.
 19. Ziet / in stilheid en vertrouwen
 Is tot u myn Lof zang / **HEER** /
 Wekt my op / neemt wech 't verflouwen /
 Dat ik uwen Naem ver-eer /
 Dooz uw Zoon / myn Zon / en Zoen:
 Want het Graf en zal 't niet doen
 Noch de dood; maer die noch leven
 Zullen hier u eere geven.
 20. 'k Zal u in myn leven zingen /
HEER / terwyl ik ben en kan:
 Laet wel lukken alle dingen:
 Neem der lippen offer an /
 Om uw wel geliefde **ZOON**;
 Tot dat ik vooz uwen **Thoon**
 Eeuwig op veel zoeter wyze /
 Met uw Hemelsch Chooz u pryze.
 21. O! hoe zal ik vry / en veylig /
 Zonder stilstandt / dag en nacht
 Dan uytroepen; **HEYLIG, HEYLIG,**
HEYLIG is de **HEER** vol macht.
 O! hoe zal ik / vooz als na /
 Dan het zoet **HALLELUJA**,
 Met alle hemel reyen t'zamen /
 D'olyk zingen!

Pf. 15: 1/ 2.
 Pf. 65: 2.
 Jes. 65: 2.
 Mal 4: 2.
 Mat. 20:
 28.
 Jes. 38: 18.
 Pf. 104: 33.
 en 46: 2.
 Pf. 1: 3.
 Heb. 13:
 15.
 Mat. 17:
 5.
 Open. 4: 8/
 9/ 10/ 11.
 en 5 9/ etc.
 Op. 4: 8.
 Jes. 6: 3.
 Open 19:
 1/ 2/ 3.

A M E N, A M E N.

DOODS.

DOODS - ECHT - SCHEYDINGE,

Voorgefelt in

W. S L U Y T E R S

Klaeg- en Trooft-Reden, over de Dood
van zyn Huysvrouw.

De Dood fcheyd Ziel en Lyf.
Zoo fcheydz' ook Man en Wyf.

Prov. 7: vers 2. 't Is beter te gaen in 't Klaeg-huys dan te
gaen in 't huys der Maeltyd: want in 't zelve is het einde
aller menschen; en de levendige leyd het in zyn herte.

Hoe komen my de wolken / na den regen /
Zoo zwart en dik / met plassen neer gezegen!
O zee van ramp: o brakke tranen bloet /
Waer in ik zwemm' / en schier verdzinken moet!
Ik dacht: het is wat zwaers dooz dit gezinde /
Een Dader / die zoo hert'lyk ons beminde /
Te missen / dooz een zoo outyd'ge dood.
Elk van ons zeyd': Ach dit verlies is groot!
't Was alle daeg' al weenen / stenen klagen /
Om zuik een schat / ons dooz de dood ontzagen.
Maer ach! ik dacht niet dat het zwaerste kruys
Zoo snel en fel zou dzingen in myn huys.
Het bitter leed was wat verzoet alreede /
Dooz 't lieve kind / dat weer van zelfs bzagt mede
Zyn grootva'ers naem / ik kuss' myn Echt genoot /
Die my dat pand nu doozbzagt upt haer schoot.
Maer ach! hoe haest verdwynd dat vzeugd-geschitter!
Die bitterheid word my / in vrede bitter.
De vrede dood rukt weg / zoo onderwacht /
Haer / die onz' kruys zoo dikwils heeft verzacht.
Myn troost / de lust en lustker van myn oogen /
Myn best Auweel / wie zal myn tranen dzogen?)
Myn eenig Lam / dat rusted' in myn schoot /
Word my ontrukit dooz d'al te strenge dood.

Zoo jong' een spuyt / van vier en twintig jaren /
 Begeeft my weer (ach!) na haer tweede baren /
 En weynig na twee jaren in ons Ee.

O korte vzeugd / gekeert in zoo veel wee!

Wy waren wel veruoegt steeds met malkander /
 En nimmermeer verschilde d'een van d'ander.

Wy konden 't al op neemen / vzeugd / of dzuk.

Wat GOD ons gaf / geluk of ongeluk /

Wy konden 't al malkander helpen dragen.

En zagze my / om eenig leed / verslagen /

Dat menigmael ons / in ons Ampt ontmoet /

Wat maekte zy 't my / met haer troosten / zoet!

Zy was zoo wel in ons beroep te vreden /

Dat nouw het hert haer hing na groote Steden.

Zy sprek / als ik: Daer is geen zael'ger stand,

Als dat men in 't stil', mag leven op 't Land.

Hoe konz' haer zelfs veruoegen / en haer troosten /

Wanneerze zag / dooz 't vlacke Veld / in 't Oosten /

Des morgens vzoeg / de glinsterende Zon!

Dan was 't / dat zy gemeenlyk dus begon:

O! konden wy den HEER genoegzaam loven

Voor zulk een gunst, als hy ons doet van boven,

Dat wy, dus afgezondert, hier in 't stil,

Het onze doen, na 's herten wensch, en wil!

Wanneerze magt haer klein gemakje sluyten /

En ongestoord / GODS werken zien daer buyten /

In d'open lucht / dan waren doozt haer reen /

Wat lust, en rust is hier by in de Ste'en!

Veel zael'ger is 't den Hemel aen te schouwen,

En 't groene veld, dan wereldsche Gebouwen,

En straten vol van volk, met aerdsch gewoel,

En pracht, daer ik een afkeer van gevoel.

Al mogt ik zyn een Koningin op aerden,

'k Zou zulk een staet niet voor de myn aenvaerden

Wat is 't een vreugd, te mogen zyn zoo vry

Van aerdsch geprael, der zielen slaverny;

Zy was altyd een zed'ge Maegd voozhene /

Die liever op haer Kamer zat alleene /
 In stil bedryf / dan daer de dert'le Jeugd
 Zoo valt en malt met ongebonden vzeugd.
 Hoe menigmael heeft zy recht upt beleden:
 Dat al, wat z' oyt hadd' van den HEER gebeden,
 Indien hy haer beroepen wild' in d'Echt,
 Haer, in onz' Ee, was ryklyk toegelegt;
 Al watze zag dat opt hem mogt behagen /
 Daer toe begatz' haer zelden zonder tragen.
 Zy oeffend' haer in heyl'ge Poëzy /
 In Sang lust en Muzyk / zo volgd'ze my.
 Zy quam zomtyds my onverwagt begroeten /
 En met een zoet / en stichtelyk Dicht ontmoeten:
 En spzaks; Myn Lief, gy schenkt my menig Dicht,
 Dies komt het myn' ook voor u aengezicht!
 Wat kon my doch het herte meer doorzgieben
 Als datze my zoo trachte te believen
 In 't zoest vermaek / myn hert begeerd!
 Wat hield' ik zulk een liefd' en gunst dan weerd!
 Spzaks' aen den disch; Lief wild gy my bezoeken,
 Indienze my te lang zag by myn Boeken /
 Of zal ik u bezoeken dezen dag?
 Indien ik op Uw Kamer komen mag.
 Dan saten wy / zoo lang de tyd kon lyden
 En deden elk het onze met verblyden.
 Zy werkt' iet met haer hand / terwoyl ik las;
 Of zongen t'zaem / na dat het quam te pas.
 Een aerdsche vzeugd en kond' haer opt vermaken.
 Haer vzeugd was God / of goddelyke zaken.
 Zy achtte' altyd haer grootste Schat ten Lot /
 Datz' onbelet / moagt dienen haren GOD.
 Haer huyswerk dee Zy neerstig met haer handen;
 Noyt stakze 't Brood der luyheid na haer tanden.
 Noeh immer was dooz yd'le zorg / haer hert /
 Upt ongelooft / bekommert of verwerd.
 In al haer doen bleef GOD haer doel geduerig.
 Zy schikt het al om doch te blyuen vuerig
 In 's HEEREN werk. Zy las / Zy bad / Zy zong /
 Selves als de nood haer ander werk op dzong.

Zy hoedd' haer zeer / dat z' immers met haer leven /
In 't een of 't aer / geen mensch mogt aenstoat geven.

Ootmoedig was in alles haer besluyt.

De vriend'lykheid scheen haer ten oogen uyt.

Noyt was Zy traeg in ietwes te verrichten /

Waer meez' haer zelfs / en anderen mogt stichten.

Zy overlepd' ons Ampt en Schuld-pligt staeg /

En bad tot GOD / om bystand / alle daeg'.

Wanneer dan quam des **HEEREN** heil'ge Kruis dag /

Zoo was die / vooz haer ziel / een zoete lust dag.

Om niet te zyn belet dooz aerdsch gedruys /

Zoo bleefz' / uyt lust / wel met my / in **GODS** Hups.

Na d'eerste Preek / was haer niet aengenamer /

Dan datze slechts bleef in de Kerken-kamer /

Al waerze las / of overdacht / of bad /

En weinig Bood / slechts tegen slauwheid / at.

Daer wachte Zy de Noen-dienst af / in vrede.

Na 't eind' van die / was dikwils noch haer bede /

In 't zelv' vertrek; Ei! hef doch eer wy gaen,

Tot GOD noch eens met my, een Lof zang aen,

Hoe was myn hert altyd met vreugd ombangen /

Dat ik met haer mogt zingen myn Gezangen!

Al deden wy het zelv' ook dag by dag.

Het wierd' ons bepd' al zoeter als het plag.

Ach! Waer is nu myn trouwe Gesellinne!

O Dood / hoe scheidt gy zulk een Liefd' en Minne:

Twee herten / zoo gantsch vast aen een geboegt!

Twee zielen / d'een met d'ander zoo vernoegt!

O Dood; waerom en gaet gy niet beknellen

Zoo menig paer / dat zich met angst gaet quellen /

Om dat gy niet haest scheiden komt haer Echt?

Hoe komt / dat gy zoo 't lieffste paer bevecht?

'k Hadd' / in ons Ge / nu 't zoetste zoet te wachten.

Ik voedde my noch kortz met dees gedachten:

Nu zal myn Lief haest voor gaen . met haer deugd,

En leeren 't eerst' af setzel onzer Jeugd.

Van nu aen zalz' haer Dochter onderwyzen,

(Gedacht' ik) ô! hoe zal ik dan steeds pryzen,

Met lust en vreugd, de Moeder en het Kind!

Maer ziet / hoe nu die hoop geheel verzwind!

Nu zal by dees onnoz'le Lieve lammi'ren
 Noyt heug'nis (ach! wie zou 't in 't hert niet jammi'ren)
 Noyt heug'nis van hare lieve Moeder zyn.
 Ach! 't is booz my wel d'allergrootste pyn.
 Myn waerde pand / myn troost / myn uytverhooren /
 Hoe hebb' ik u zoo spoedig doch verlooren?
 Myn Echt genoot, van elk my toe geleid /
 Eer ik u hadd'; hoe haest is 't / dat gy scheid!
 Myn lot, van GOD verwacht met vzeugd en blyheid,
 Myn deek-noot in myn Koninklyke vryheid:
 Myn trouwe hulp / na ziel en lyp te zaem;
 En was niet elk onz' Houw'lyk aengenaem?
 En was 't niet onz' Gemeent' een groot behagen /
 Datz' ons te zaem hier hoorden / spraken / zagen;
 By velen was noch u bezoek verwacht /
 En onboozziens zoo zegt gy ons goe nacht.
 Elk treurt met my / om u outydig sterben;
 Om dat wy nu uw lief gezelschap derben;
 Dat / nu gy hier eerst recht in kennis waert /
 Gy ons verlaet en na de groeve vaert.
 Hoe roerd my / ja ontroerd my / haer gedachte /
 Den gantschen dag / en in myn droom by nachte;
 Ik ben gelyk een eenzaam' mussch' op 't dak /
 Die onlangs eerst haer weder paer ontzakt.
 De plaetzen / die 'k te vullen plag met galmen
 Van vzeugt-geklank / en zoo veel zege-Psalmen /
 Zyn stil of vol van treurig rouw-geklag.
 Van zang / of spel / en is'er geen gewag.
 Gelyk wel-eer GODS Volk aen Babels stroomen /
 Haer harpen ophing' aen de Wilge Bomen /
 Om dat haer lust veel meer tot weenen was;
 Zoo legt al myn Musyk-werk nu in d'asch.
 Myn huys is my (och lacy!) woest gelaten.
 Myn hert is flaeuw dooz zoefheid boven maten.
 Myn ooge schzeid. Noch grooter is de pyn /
 Als 't hert niet dooz getraen ontlast kan zyn.
 'k Wensch dat ik eens myn rouw uyt-schzeijen moge /
 En / booz een tyd / een traen-aer zy myn ooge;
 Dat zoo 't gemoed eens wat ophlaren mocht /
 Gelyk als na een regen-bloed / de locht.

Geen mensch / ten zy hy 't heeft beproeft / kan weten /
 Hoe 't een' hert bloed / als 't word van 't a'er gereten /
 Inzonderheid twee herten aen malkaer
 Zoo vast gehecht / als 't myne was aen 't haer.
 Maer stil / myn ziel / wild eens weer wat bedaren;
 Wilt niet te sterk / met u geklag / uitbaren /
 Op dat my niet genaek een Eliphas /
 En zegg' / dat my dit klagen geenzins pass';
 En sprekke; Ziet, gy zelfs hebt onderwezen
 Veel and'ren, ja gy hebt gesterkt, voor dezen,
 De slappe hand, struykelende kny,
 Nu 't komt aen u, ziet hoe beroerd zyt gy!
 Ik zal myn hand dan op myn mond gaen leggen.
 't Is GODES werk. Wie zal daer tegen zeggen?
 Wy bidden / dat des Vaders will' geschie;
 O! dat men z' ons noyt tegen streven zie!
 Dooz al moet ik my zelven leeren dragen
 Na 's Heeren will' en heilig welbehagen;
 Vermids my zelfs myn naem geeft deze leer /
 HEER SUS LUST MY U WILL', dooz letter keer.
 Myn vleesch zy zwak / myn herte beeft en trill' my /
 Zoo roept myn geest doch; Heer, zus lust u wil my.
 O HEER / neem vleesch en bloed doch van my weg /
 Zoo 'k tegen utwen will' oit doe of zegg'.
 Ik zal my zelfs dan niet te angstig quellen /
 Maer zal / met God / myn droefheid mate stellen;
 Op dat ik niet bedroeft zy / als de geen.
 Die hoop noch troost en heeft in zyn geween
 Die ik between' / is doch met vzeugd ontbonden /
 Zy is niet heen / maer slechts voozheen gezonden /
 Waer na Zy zelfs al lang' haer had' bereid.
 Hoe zalig is een ziele / die zoo scheid!
 Het ging haer noyt zoo wel alhier op aerden /
 Of zy verlangd' / om 's levens kroon t'aenbaerden.
 Inzonderheid een tyd lang vooz haer end /
 Heeftz' all' haer vlyt tot dees gedacht gewend.
 Dewyl Zy / heel op 't lest / grot zwanger gaende /
 Op d'uitvaert van haer Vader was / vermaende /
 En bad haer elk / datz' immers blyben zoud'
 An 's Moeders huis / op datz' haer kraem daer houd.

O Neen, (sprak Zy) 'k hebb' innerlyk begeeren,
 Met ons Gemeynt' het Avondmael des Heeren
 Te houden, zoo my GOD maer zoo lang' spaert,
 En ben ik voor geen nood of Dood vervaert.
 Zy krygt haer wensch. Zy voeld haer matte leden /
 Te nood bequaem om na GODS Huys te treden.
 Wat was / dooz 't lest / dit aen haer ziele zoet!
 Wat troost vontz' in haer HEILANDS Bleeftsch en Bloed!
 Zy treed met my / na haer gewoone wyze /
 In 't Kerk-vertrek / alwaerze / GOD ten pryze /
 Dooz haer / en my / veel schoone dingen las.
 My heugd wel hoe verheugd ik met haer was.
 Wanneer zy hoorde' in 't Dank Sermoen verhalen
 Van d'ydeldheid des menschen / en van 't dalen
 Der dagen / gaend' / als schaduwen dooz by /
 Was niemand zoo daer dooz beweegt / als zy.
 Een traan bloed bozst / tot turg'nis / uit haer oogten.
 Ik sprak; Myn kind, hoe waerd gy zoo bewoogen?
 'k Mag, zaid'ze / wel bewogen zyn daerom,
 Mids alles schoon op my te passe kom.
 Daer wierd verhaeld hoe vele van de reste
 Dit avondmael misschien zou zyn het leste.
 Dit past op my. Ik eygen 't my ook toe.
 Dat God met my, na zyn believen doe.
 Wat was zy blyd' om 't geen zy hadd' ontfangen /
 Doe 's and'ren daegs haer 't Idee al sterk quam prangen!
 Zy riep; Hoe heeft de HEERE my verhoort!
 Juist willen nu myn beenen niet meer voort.
 Zoo 'k gister waer zoo zwak geweest als heden,
 Ik had' tot aen de Kerk niet kunnen treden.
 Nu hebb' ik recht GODS liefd' en gunst bemerk,
 Die juyft my heeft, tot deez' tyd toe, gesterkt.
 Wat droeg myn Lam haer Barends smert geduldig!
 Wat was haer troost / dooz CHRISTUM menigvuldig!
 In alles wat haer toe quam van den HEER!
 GODS kracht werkt' in haer zwakhed meer en meer.
 Drie weken lang wierdz' alle daeg' al zwakker!
 Wat queet Zy haer / in JESUS kruyschool wakker!
 Zy taonde / datz' haer les wel hadd' geleerd;
 Als ieder weet / die by haer heeft verkeert,

Een beter hoop op CHRISTUM, Dan dit leven /
 Het welk zoo kort en moey'lyk is / kan geven /
 Was al haer troost / zoo vast in 't hert gezet /
 Daer 't alles dooz verzoet wierd' en verzet.
 Ik moet hier van haer afscheid iet verhalen ;
 Om my daer mee te troosten in myn qualen.
 Haer leven gaf my oorzaak tot veel vzeugd /
 Waer sterben leerd my puzig zyn ter dengd.
 Haer dood geeft / in myn droefheid / my een leven /
 Dooz 't geen Zy heeft gesproken en bedreven /
 Wanneer zy nu haest scheiden zou van hier /
 't Geen alles niet kan vatten dit Papier.
 Gelooft zy GOD / die 't zwakke zoo wil sterken.
 Gelooft zy GOD / die 't willen en het werken
 Dus in haer wrocht. Niet ons / niet ons / o HEER!
 Maer uwen Naem geeft / om uw goedheid / eer.
 Men hoord haer niet / dat wereldsch was verhalen.
 Men zag haer noyt na 't aerdsche leven talen.
 Dan 't Geest'lyk / en van 't eeuw'ig leven maer
 Was hert en mond haer vol / zoo dooz als naer.
 Zy mogt vooztaen haer met geen ding bemoeijen /
 Dan / datze niet genoeg vernam 't in vloeyen
 Van GODS genaed', en onuitspreek'lyk zoet,
 En dat haer oog niet stort' een tranen-vloed.
 Ik sprack ; Myn Kind ! gebruyk nu 't vast Gelove,
 In plaets van uw gevoel. GOD zal van boven,
 In overvloed, eer gy van hier verscheid,
 U proeven doen zyn wond're lieflykheid.
 O ! mocht dat maer geschiên ! was al haer zuchten ;
 O ! voeld ik doch die Hemelsche genuchten !
 Wat is geschied ! haer zwakheid nam zeer toe ;
 Men vragt haer in een ander Kamer doe.
 Certwylze daer is midden in het stryden /
 En ligt verzwakt dooz al 't slauwhertig lyden /
 Doeltz' onboozziens / als in een volle bloed
 Van troost en vzeugd / te zwemmen haer gemoed.
 Zy voeld de smaek der eeuw'ge vzeugd zoo krachtig /
 Datz' uitroept ; Nu, nu weet ik, hoe waerachtig
 De HEER zy, Nu wil hy komen haest,
 Dat ik van hier eens moge zyn verplaest.

O! wat een vreugd verrukt myn hert en zinnen!
 Wat vreugd, wat vreugd gevoel' ik nu van binnen!
 Ik voel'et al, ik zie 't al. O wat vreugd!
 De HEERE komt. Wat vreugd! wat vreugd! wat vreugd!
 Vermids z' in 't hert een Hemelsch licht zag schynen /
 Riep z' uit: O! doe my open de Gordynen,
 Op dat ik doch den Hemel aenzien mag,
 Waer heen' ik vaer', terwyl z' al opwaerts zag.
 ('t Was wonder / daer Zy nauw'lyks eerst kon spreken /
 Dat z' onboozziens zoo krachtig wylt quam bzeken)
 Ik sprack: Myn lief, dit is de voorsmaek maer
 Van d'eeuw'ge vreugd, die gy nu word gewaer,
 Zoo GOD u hier alreeds dus begenadigt
 Hoe zult gy dan daer boven, zyn verzadigt!
 Is van die vreugd een droppeltjen zoo zoet,
 Wat wil dan zyn die volle wellust vloed?
 Haer ziele / door dit innerlyk verlangen /
 Bleef vast aen GOD / en aen den Hemel hangen;
 Schoon 't zwakke lyf aen 't bedd' gebonden lag.
 Haer blugge geest wiert sneger als zy plag.
 Terwyl z' aldus haer pver voelde bzeanden
 Hief z' op met kragt haer oogen / hert en handen.
 Zy bad tot GOD / Zy smeekte / watze kon /
 Tot dat ik met al 't volk / 't Gebed begon.
 Maer Zy, door kracht des Geestes aengedreven /
 Bad steeds voorgeen 't geen haer wierd' ingegeven /
 Zoo dat ik / nu en dan / met poezen / zweeg /
 Op dat z' haer heftuitgieten mogt te deeg.
 Na dat ik dus bereid zag myn Beminde /
 Verzocht ik van de Bueren en 't Gezinde /
 Zy wilden eens vertrekken allegaer /
 Dat ik alleen eens spreken mogt met haer.
 Ik sloot de deur wel na my toe / en zeyde;
 Myn Lief, het schynt, dat wy nu zullen scheiden,
 Na 't geen gy voeld, en ook myn ooge ziet,
 Is anders nu hier te verwachten niet.
 Ik geev' u aen uw Hemelich Bruyd'gom heden;
 Gy zyt met hem, terwyl gy waard beneden,
 Al ondertrouwt, maer gaet valtrekken nu
 Het Braylofs Feest. U Bruydegom wacht op u

Tot hem, die u zoo hert'lyk mind met eenen,
Zend ik u nu myn waerde Lief, voor-heenen,
Daer ik u hoop te volgen, in myn tyd.

Waer op zy toond' haer aenzicht zeer verbl'yd.
Fluks greep Zy, met haer rechterhand / de myne;
En sloeg / als of Zy, voelde smert noch pijn /
Haer linker arm / my om den hals terstond /
En drukte vast myn mond op hare mond.

Vaer wel, myn hert, sprak doe myn waerde Vrouw /
Nu dank ik u voor all' uw' liefd' en trouwe;
Uw onderwys, en troost, en al wat gy
Bewezen hebt, ten allen tyd' aen my.

Mids ik haer weer met dank tael zoo bejegen' /
Zoo wenscht zy my / in al myn doen GODS zegen;
Met zulk' re'en / dat ik verwonderd stond /
Hoe zulk' een kracht ging uyt haer zwakke mond.

Ik sprak: Myn Lief, ik hou dit woord in waerden;
Ja 'k wil het, als een zegen, nu aenvaerden.

O! hadd' ik dan hier 't zoet Charlotje doch,
Kriep z' uyt / op dat ik 't zelv' ook zeg'nen mog.
Doch laet my 't klein hier uit de Wieg' eens brengen.

Ik / zonder meer myn woorden te verlengen /
Loop' pling heen / en breng haer 't kleyne Lam.
Terwoyl het volk weer met my binnen quam.

Zy drukt het booz ons allen in haer armen:
Zy kust het eerst / en zegt doe / zonder harmen:
Goê nacht, myn kind; de HEERE zegen u
Na lyf, en ziel, tot aller tyd, van nu.

Op dat gy nu een goed vroom kind meugd wezen,
Voor al den HEER recht kennen meugd en vrezen.

Zoo haest als ik zeyd' / Amen, op haer woord /
ô! Kriep z' al weer; waer hier Charlotje voort,

Ik sprak: Al is 't te Borkeloo gebleven,
Nochtans kond gy 't u zegen ook wel geven.

Dat 's waer, sprak Zy, ik wensch het zelve dan,

En sprak 't / schier met die zelve woorden / an.

Dermits Zy zag myn droefheid / en myn tranen /
Begonze tot geduld my te vermanen /

En trooste my zoo krachtig in myn smert /
Dat noch de vreugd raekt aen / ja in myn hert.

Zy sprak: Zyt niet bedroeft; vertroost u heden
Doch zelf met all' die troostelyke reden,

Waer mede gy myn Moeder, met 'er daed,
Getroost hebt, in haer Weduwlyke staet.

Permid's GODS Woord was in haer mond zoo krachtig /

Zoo sprakze: Zyt aen Rachel nu gedachtig,
Die 't niet alleen viel, in haer baren, zwaer,
Maer stierf, en liet haer Jacob Weduw'naer,
Gedenk, hoe korts het zy van ons gelezen,
En dat gy zelfs noch tot my spraekt; in dezen,
Was oit alhier, van aen begin', een paer,
Of d'een vertrok eens, door de dood, van d'aer?

De HEERE zal, zoo lang gy hier zult leven,
Noch u, noch uw twee kinderzens begeben.

Van GOD hebb' ik nu myn begeert' alrêe,
Dat ik niet blyf de leste van ons twee.

Zy voeld' haer hert / hoe langs hoe meer geruster /

En trooste voort haer Moeder en haer Suster;

Ja ook haer Broers en Sisters met malkaer
Begreepz' hier in / en lietz' haer zegen naer.

Doen sprakze tot de Bueren en tot allen;

Indien gy oit myn kinderkers ziet vallen,

Zoo rechtze doch weer op, dat bidd' ik u.

Zy sprak alleen; wy weenden alle nu.

Als iemand zaid: Ik hoop / gy zult noch blyven /

Moogt zulk een woord doch niet by haer beklyden.

Sy riep: En is 't niet beter by den HEER;

Na hem, na hem verlang' ik meer en meer.

Als d'eerste houd' haer quam door d'ad'ren trekken /

En ik verzocht wat warmer haer te dekken /

Antwoord'ze zoet: 't Behoefst voortaan niet meer,

Ik zal wel haest verwarmt zyn van den HEER.

Wat badze sterk / zo lang Sy bidden konde;

Dat GOD haer doch vergeven wild' haer zonde;

En houden haer in 't waer Geloove t'zaem,

Met goed verstand tot 'slevens lesten a'em!

Dan aenbegin zyn haer myn Sterfgezangen

Seer waerd geweest; die sprakse / met verlangen

Op 't lest ook uyt / met haer gebroken stem:

't Scheen / ieder woord hadd' op haer herte klem.

Ik sprek; Gy zult haest and're Sangen hooren,
 Ja zelve zult gy met der Eng'len Chooren,
 In stemmen daer dat schoon Halleluja.
 Ja, riep Sy / als een Echo / my weer na:
 Ja, Liefst', ik hadd' de Psalmen nu ten eynde,
 Gelyk gy weet; ik zouze, zoo ik meynde,
 Van voren aen nu zingen allegaer,
 Ik zal 't nu doen, doch hier niet, maer aldaer,
 Nu zal ik, recht van voren aen, gaen zingen.
 't Is (zeyd ik) zoo, en altyd blyde dingen;
 Maer noit als hier, zoo menig rouw-geklag,
 Zoo dat uw toon moest wezen wee, en ach!
 Sy wederhaeld ook zelfs al menig werden
 Haer een'ge troost in leven, en in sterven.
 En zey / hoe 'k zulks noch korts gepredikt had,
 En dat zy 't doe wel ernstig hadd' gevat.
 Wy waren all' als met haer opgenomen /
 Om al de re'en / diez' uyt haer mond liet stroomen /
 Terwylze dus betrogen voeld' haer geest.
 Noch zynze bly / die by haer zyn gemeest.
 Sy zou terstond wel geerne zyn gescheyden /
 Waer moest haer uir van GOD bestemd / verheyden /
 Een halve dag / met een geheele nacht /
 Moest zyn in smert / en doods-sryd door-gebragt.
 Ons HEYLAND, na zyn Hemelsch' openbaring
 In zyne Doop / en d'heerlyke verklaring
 Op Tabor / ging / van heyl / tot sryd / en angst:
 Soo viel t haer na die Hemelsch' invloed / bangst.
 De smert des doods ontroerd' haer bloed en ad'ren.
 Zy sprek: Wat 's dit, dat my zoo zwaer komt nad'ren;
 Uw leste sryd, zeyd ik / gy zult verstaen
 De vyand, die lest word te niet gedaen.
 Is dit de sryd? riep; uyt. Ik voeld' alrede
 Des Hemels smaek, het hert vol vreugd en vrede!
 Wel, zeyd' ik / zulks verleende GOD aen u,
 Om tot den sryd u aen te moedigen nu.
 Gy moet dan nu niet in uw sryd bezwyken,
 Vermids u God zyn liefd' al heeft doen blyken.
 Want niemand werd gekroont, gelyk gy weet,
 Ten zy dan dat hy eerst ook wet'lyk streed,

En wild gy dan dien stryd niet geern' ook stryden;
 O ja, rieps' uyt / ik hoop, GOD zal myn lyden
 Ook maet'gen, dat ik boven krachten, niet
 Verzocht en zy. Waer opz' haer vast verliet.
 Zy sprak noch met gebroken stem / veel reden;
 En / alsze van den Satan wierd bestreden /
 Zoo scholdse dien / en riep tot JESUM staeg /
 Dat hy zyn komst doch niet te lang vertraeg.
 Mids dooz geen slaep 't gemoed zich kon verhalen /
 Begon zomtyds haer sprake wat te dwalen;
 En als haer zulks van iemand wierd gezeid /
 Riep z'; Ydelheid! O ydel' ydelheid!
 'k Hadd' niet gehoopt dat dit my noch zou quellen.
 Ik zepd'; En wilt u daerom niet ontstellen,
 Onwillig lyd gy al deez' ydelheid;
 Maer troost u, dat gy heden van haer scheid.
 Dan wierd terstond haer wensch en woord vernomen:
 O! mogt ik haest dien Berg eens overkomen!
 Wy streden met / en booz haer / in gebe'en;
 En / onder-dies / zoo ging de tyd vast heen.
 Haer sprak nam af; de morgen tyd quam naken.
 Ik sprak: Gy zult het nu niet lange maken,
 Myn Lief, nu breekt des HEEREN Rust dag aen,
 Gy zult, op die, in d'eeuwige ruste gaen.
 Zy telde doe / van vier tot zes; de uren.
 Dat was gezegt; Niet langer zal 't nu duuren.
 Wy hielden in 't Gebed te sterker aen /
 Wel ziende dat het haest zou zyn gedaen.
 Haer bevend' / en haer stervend' handen hacten
 Om hoog te zyn. Haer sterrend' oogen blaecten
 Ten hemel styf; tot dat z' / heel zacht / op 't lest /
 Als in een slaep voleindigde de rest.
 Het bleek genoeg op 't uytzst' van haer scheiden /
 Dat ware vreed' / en blydschap haer geleiden.
 Haer aenzicht stond zoo vriend'lyk / en verheugd /
 Als of / daer op / waer af gemaelt de vzeugd.
 Zoo gingz' ontrent de zeste uur juist henen.
 GODS licht is haer / met 't morgen licht / verschenen.
 Op Sondag zag z' haer ware Son / met lust.
 Op Rust dag gingz' in d'eeuw'ge ware rust.

Nu / ó myn ziel! bedwing u zelfs dooz reden /
 Myn treurig hert / en / stel u doch te vreden.
 O! laet my doch gedenken / lieve GOD,
 Tot mynen troost / aen haer gelukkig lot.
 Want myn verlies en komt / in 't allerminste /
 Niet eens te pas by haer zoo groote winste.
 Haer blydschap was geduerig doch de myn:
 Waerom en zal zy 't nu dan ook niet zyn?
 Zy is met vzeugd / dien steplen Berg mi over;
 Daer 't Schat-ryk goed / het welk geen raest / noch roover
 Aenraken kan / en 't goede fondament /
 Dus lang bewaert / haer deel is / zonder end.
 Nu heeft Zy 't geen Zy van haer HEYLAND wachte /
 Waer op altyd gezet was haer gedachte /
 De levend' hoop van JESU's haer bereid /
 Het erfdeel / haer in d' Hemelen weg geleid.
 Nu heeft myn Lief den goeden steyd gestreden /
 Den loop vol-eynd / daerom ontfangt Zy heden
 De Kroone der gerechtighyde / en eer /
 Haer / uyt gena / geschonken van den HEER.
 Nu heeft Zy 't geen daer z' ernstig na gehacht / heeft.
 Daer / dooz 't Beloof / haer hert zoo na geblaekt // heeft.
 Dat heetteze / dooz 't aenschouwen / in 't bezit.
 Hoe blinktze nu geheel in 't zynner wit!
 Nu houdze / vry van al het aerdsch gewemel /
 Het avondmael daer boven in den Hemel.
 Nu zit Zy aen / met Abz'ham / en Isaak /
 En Jacob / daer men meest geen ongemak.
 Nu zit Zy aen / daer JESUS hond in 't ronde /
 Zyn Disch gedekt / en spreekt met eyg'ne monde /
 Eet / vrienden / dzinkt / word dzonken / lieffte Schaer.
 Zy lyd dooztaen noyt dorst of hunger daer.
 Maer dzinkt alreed' uyt wellust volle Beeken.
 De volheid van veel vzeugd / niet uyt te spreken:
 Waer van z' in 't hert hier voeld' een kleyn begin /
 Genietze / by GODS aenzicht / na haer zyn.
 Zy had' alhier gesmaekt de eerste vruchten
 Van 't Canaan / waer na Zy met veel zuchten
 Verlangd' / om eens aldaer te mogen zyn.
 Nu dzinkt' haer zat van nieuwe Vzeugde-wyn.

O myne ziel / blyft dezer hzeugd gedachtig;
 Vertrouft u zelfs daer meed' altyd zoo krachtig/
 Dat hare hzeugd verwinnen mag u rouw/
 De dood wil doch eens scheiden man en vrouw.
 't Is waer het schynt wel boven maten rouw'lyk /
 Dat zoo gantsch hozt moest zyn zoo goed een Vrouw'lyk /
 Maer hozt en goed / wanneer het gaet te zaem /
 Word in 't gemeen geacht zeer aengenaem.
 't Is daer in niet / hoe lang zy d'een by d'ander /
 Maer dat men steeds mag wel zyn met malkander.
 Hoe menig Paer heeft lang by een geleest /
 Dat weynig tyds maer wel geleest en heeft?
 Het geeft my / in myn d'ruk / een zoet genoegen /
 Dat nimmermeer myn hert behoeft te wroegen /
 Van Vrouw'lyks twist / waer dooz met veel verschil /
 Het d'eene dus / en d'ander anders / wil,
 Wy hadden noyt te zamen stryd / dan dezen /
 Dat d'eene d'aer op 't meest' ten dienst woude wezen.
 In eer-bewys woude d'een dooz d'ander zyn.
 Ik zocht altyd haer eere / Zy de myn'.
 Gelyk ik ben bedroeft om haer versterven /
 Dewyl ik moet haer zoet gezelschap verben /
 Zoo dank' ik ook myn GOD, die zulk een schat
 Dooz zyn genaed' aen my geschonken had.
 Waer dooz / als ik dooz zyn Bericht verschyne /
 Ik zeggen kan; Ziet ik, HEER, en de myne.
 't Verheug' my / datz' / als myne gaet tot GOD,
 Haer zaed is 't myn'. O wat een zalig lot!
 De HEERE gaf; de HEERE nam. Geprezen /
 En hoog geloost moet 's HEEREN Name wezen.
 Ik hadd'ze dooz geen dag verdient van GOD,
 Die by my gaf / twee jaren / tot myn lot.
 Laet hier dooz zyn verlicht de smert haers moeders /
 De droetheid van haer Suster / en haer Broeders /
 Maer boven al / myn eygen groote rouw /
 Dien GOD gaf zulk een Dochter / Suster / Vrouw.
 Ja / laet ons t'zaem GODS groote goedheid roemen.
 Dat wy zoo lang haer mogten d'onze noemen.
 Waer z'eerst ons niet gegeven van den HEER,
 Zoo gaven wyz' ook nu aen Hem niet weer.

Tot zeg'ning zal haer naem noch zyn op d'aerde /
Daer velen haer gedacht'nis blyft in waerde.

En ofze schoon gestorven is alreeds /

Noch spreekt Zy hier / dooz haer Geloove steeds.

Is 't tot GODS eer / zoo zal hy ons ook geben /
Dat / in haer zaed / haer deugd mag als herleven.

Dit alles maek' ons hert / in smert / bedasrd

Haer dood was in GODS oogen dier en waerd.

Wy minden haer / maer GOD bemind haer nteerder ;

Dies heeft hy haer tot hem gehaald te eerder.

Wy volgen vast / d'een vzoeg / en d'ander laet.

Maer zalig / die tot GOD te vzoeger gaet.

Zy zal niet weer tot ons beneden komen.

Wy zullen eens tot haer zyn op genomen.

O! haddenw' eens haer vzeugd gezien aldaer /

Wy lieten haest al onze treuren naer.

Indien wy met geweent / en bitter schzeijen /

Haer weder tot dit leven konden leijen /

Wat waer het / dan haer rust / en vzeugd bempd ;

En / na triumph / haer weer gevzacht in stryd ;

Lyd d'oog / upt liefs' / in 't weenen geen verschooning /

Zoo laet het hert doch jupchen in haer krooning /

En / vzolpk zyn / om zulk een zege vzael /

Maer na wy hier noch stryden al te mael.

Dooz 't quaed is Zy nu wech geraept alreede /

Verzameld tot haer Waderen / in vzeede ;

Zy zal niet zien al 't quaed / dat in onz' eeuw /

Wenstaend' is / om der zonden sterk geschzeew.

Haer Lighaem slaept in 't Graf geheel gerust'lyk ;

Haer ziel vermaekt zich in den Hemel lust'lyk ;

Tot dat ook zelfs de ziel weer met 't geheent' /

Dooz CHRISTUS kzacht / zal heerlyk zyn ver-eent.

O / dat wy zulks geduerig recht bedachten !

Der Chzist'nen dood / en is geen dood te achten /

Wy gaen dan eerst in 't rechte leven in.

De dood is zelfs der Chzist'nen groot gewin.

Dit leven is een dood / by 't geen dat daer // is.

Zoo groot verschil dan tusschen 't een en 't a'er // is.

Zoo zalig' een verwiss'ling in der daed /

Doet ieder / die van 't een tot 't ander gaet.

Der Wed'wen Doogd / der Wezen trouwe Vader
Zal onderwyl by ons zyn dies te nader /

En / troosten ons in zoo veel zwaer verdriet.

Die zich op hem verlaet / verlaet hy niet.

Laet ons te meer den hemel maer beminnen /
Wids d'onze nu alrede zyn daer binnen.

Al wat men hier doch lyd is kort en licht /

By d'ewig'ge vzeugd / onspreeklyk van gewicht.

Elk volg myn Lief in haer Geloof' en Handel /

Beduurig ziend' op d'uytkomst van haer wandel.

GOD geef' ons all' een zael'ge uur / als haer /

En / uyt gena / zyn ewig' lyk hier naer.

G R A F - S C H R I F T.

Als Rachels doode lyf by Ephrath wierd begraven,
Zoo richte, boven 't graf, haer *Jacob*, hoog in top,
Een heerlyk en een schoon gedacht'nis-teken op,
Waer door, van tyd tot tyd, haer lof mocht hoge draven.

Myn staet en brengt niet mee, dat ik op-recht iet groots:
Nochtans zoo moet ik iet, voor myn bemind', oprichten,
't Geen klein en groote lang hier na wel moge stichten,
En elk gedenken doe, met nut, aen d'uur des doods.

Zy was een jonge Vrouw van vier-en-twintig jaren,
In 't groeyen van haer jeugd, in 't bloeyen van ons Echt;
Zy heeft my onverwacht, en haest adieu gezegt,
Na 't tweede Houw'lyks jaer, en na haer tweede baren.

Zy was my lief en waerd, om al haer deugd en lof,
Zy was zeer dienstig voor haer jonge teere spruyten;
Een ieder mind' haer hier. Dit alles kon niet stuyten
Het wreed geweld des doods, die 't alles legt in stof.

O mensche, gaet niet weg, of wild hier wel op letten.
Doch merkt gy 't aen, of niet, de dood volgt even ras?
Hy vraegt niet of 't u komt te on-pas of te pas.
Maer zalig zynze, die haer werk daer steeds na zetten.

Zoo dee myn Echt genoot, die hier begraven licht.
Zy zag de Dood te moet, gelyk een blyde bode,
Die uyt dit jammerdal, in 't Parady's haer noode,
Geloof, met spoed'ge boet, verstomptde dood zyn schigt.

Anagrammatismus, of Naem-Verfct op
MARGARETA SIBILLA HOORNAERTS.

Waer uyt, door omzettinge der letteren, vleeft:

I.

EY! RAT NAAR ABR'HAMS GLORISTOEL,

EY! RAT en snel reift, uyt dit aerdsch gewoel
Myn waerde Lief! NAAR ABR'HAMS GLORISTOEL,
Daerz', in zyn schoot, nu zoo gemak'lyk rust,
En van Gods Zoon, haer Bruyd'gom, word gekust.
Zy reift van hier, in 't beste van haer jeugd,
Om dies te eer te gaen in 's Heeren vreugd.
EY! RAT bejaegtz' haer voorgestelde doel,
En zweeft, ter vlucht, NAAR ABR'HAMS GLORISTOEL.

II.

HAAR EER-TROON RAS BY 'T ZALIG LAM.

't Scheen of de Dood d'eer van ons huys weg-nam;
Wanneer hy my myn waerdite pand ontrukte;
Maer ziet, hoe hem zyn aenslag niet gelukte;
HAAR EER-TROON is maer RAS BY 't ZALIG LAM.
BY 't ZALIG LAM, 't Lam Gods, dat ons verheerlyk
Zit op zyn Throon, is RAS HAAR EER-TROON nu.
O dood, hoe mist, en hoe vergift gy u:
Gy hoont niet, maer gy kroont ons huis gantsch heerlyk.

HEER, SUS LUST MY U WILL'.

W. SLUYTERS LYK-SANG,

Over het droevig afsterven van zyn geliefde Suster

MARIA SLUYTERS,

Waerde Echtgenoot van Mr. ARNOLDUS
HIDDING, ervaren Genees- en Heel-
meester binnen Zwolle.

Hoe zoud' ik heden my bedwingen
Dat ik niet by myn Zusters lyt
Een treurig klaeglied voort zou bzingen /
Op dat myn broederliefde blyk /
En 't hert / beklemt door 't nare hygen /
Een weynig open lucht mag krygen !

Wie kan van wenen hier bedaren !
O Godt / kom / in dit droevig huys !
De tranen in uw' flesch vergaren /
Dermits wy onder 't lastig kruys
Gedrukt / gebukt en neergebogen /
Steeds gaen met tranen in onz' oogen.

De flesschen op deez' Weentwaers banken
Staen niet zoo vol van heelzaem vocht
Door zyn gebreken en krankten /
Als wy / O Heer / zoo zwaer bezocht /
Hier uwe flesschen wel haest zullen
Tot boven toe met tranen vullen.

Men hoeft hier / na de wys der outwen /
Geen pypers / noch geen vzeint gespuys
Van klagers of van konst'ge vrouwen /
Die nadzen met een groot gedruys /
En met gemachte tranen zingen /
Om elk aen 't weenen mee te bzingen.

't Menschoutwen van de zeven Weezen /
 Op welker twee noyt heugenis
 Zal van haer lieve Moeder wizen /
 En 's Weenwaers rampspoet / zyn gewis
 Genoeg om ieders hert te brenen /
 En 't oog te doen van tranen liken.

Wie maer / wat vroeger of wat later /
 Hier komt in 't droevig klaeghups treen /
 Die schreyt hem zelve schier tot water /
 Maer sit booz al in 't stil alleen /
 Die / naest haer droevig Echbevinde /
 Haer wel op 't allermeeft bezinde.

Ach! als ik denk / dat zy zoo hertlyk
 Na my verlangt heeft / zonder vrucht /
 Wat valt my dat nu zwaer en smertlyk /
 My die na haer ook hebb' gezucht /
 Maer by haer niet en wist te komen
 Eer haer de doot hadd' wechgenomen!

Niet slechts de wederzydsche vlynden /
 Maer groote en kleine / dooz de stadt /
 Die om haer deugtzaamheid haer minden /
 Zyn d'ogen mee van tranen nat;
 Ja wie haer kende / rondom henen /
 Begint te stenen of te weenen.

O zware slag / O groote scheure /
 Waer booz geen zalf of balzem baet
 Npt al der medicinen heure /
 Die hier wel in de winkel staet!
 Godt / die gewont herft en geslagen /
 Moet heelen na zyn welbehagen.

Op sterkte zoo deez' zaal'ge vrouwe /
 Datz' haer de doot fier aen dorst b'en /
 En al wat ons bezwaert met rouwe /
 Kloekmoedig dorst in 't aenzicht zien /

Meer als verwinnaersche bebonden /
 Dooz hem / aen wienz' haer hield gebonden.

Onz' hoop sta ook zoo vast in dezen /

En laet doch onze dzoeffenis

Niet als der ongelooob'gen wezen /

Daer geen vertrouwen by en is

Van 't zalig opstaen uyt den dooden /

En 't heyl van Jesus aengeboden.

Beminden wy haer allegader /

Zoo laet ons nu ook zyn verblydt /

Om datze tot haer Godt en Vader

Is heen gegaen / en / na haer strydt /

De kroon der glori heeft ontfangen /

Die zy verwachtte met verlangen.

Zy is recht in den Heer gestorven /

Als elk / die by haer was / best weet.

't Geen zy begeerd' heeft zy verwozen.

Het was / tot wenens toe / haer leet /

Judiens' al haer gepepns op 't leste

Niet vast genoeg op Jesus beste.

Dzie Zwolsche Leeraers / t'zaem haer neven /

Die haer vertroosten in haer ween /

Kon zy zoo veel genoeggen geben /

Met al haer stichtelyke reen /

Dat elk om 't zeerst zyn vlyt aentwendde /

Om hier wat goets te doen op 't ende.

MARY hadd' van MARY Godts Moeder

Geleert op 't woort wel acht te slaen.

Dies dyde 't haer tot zielenboeder /

Ding iemant maer een reden aen /

Terstont verbolgde zy de reste /

Met geest en moedt / tot in haer leste.

Zy bad in al haer lyden krachtig :

Maer dit en was haer niet genoeg ;

Zy wilde datz' ook all' eendzachtig
Sterk met haer baden laet en vzoeg /
Inzonderheid haer liebe spzuyten /
Daer zy haer zegen ober uytten.

Zy zucht' eens; Ach myn lieve schapen!
Maer daetlyk wist zy uyt Godts woort
Weer lust en rust en moet te rapen /
En vbracht met sterk vertrouwen voozt;
Ik zag den vromen noyt in noot gaen,
Noch zyne kinderen om broot gaen.

Zy hadd' nu d'aerd' en d'aerdsche dingen
Geheellyk uyt haer zin gestelt /
Zoo dat al haer gepeynsen gingen
Tot Jezus / dienze met geweld /
Als met hem op en ingenomen /
Coerlep / dat hy doch haest wou komen.

Indienze niet luyd uyt kon spzeken /
Zy hield in 't stil te sterker aen /
Met bidden en ootmoedig smeken /
Tot dat haer d'aem begon t'ontgaen /
En dat men haer haer' oogenleden
Begon te luyken onder 't beden.

Men kan 't my alles niet verhalen
Zoo heerlyk als 't is toegegaen.
De vzienden zeggen menigmalen;
O! hadt gy zelfs daer by gestaen,
Gy hadt, tot stichting van onz' leven,
Daer wel een boekje van geschreven.

De moedt wort my / dooz 't hooren zeggen /
Zoo vol / dat ik besluyten moet /
En nu myn pen daer neder leggen /
En dompelenz' in een tranen-bloet
Van rouw en vzeugt te zamen bloeyend.
De liefd' is na de dood meer gzoeyend.

Anagramma of Letter-keer

MARIA SLUYTERS.
U SIEL RYST MAAR.

AL keert u lichaems stof tot aerde,
Als 't is geweest van aenbegin,
U cedde SIEL RYST, door haer waerde,
En gaet MAAR heen, met groot gewin,
Tot Godt, die zelfs haer heeft gegeven,
Daerz' eeuwig nu in vreugt zal leven.

Den aerden romp dael vry in 't duyster,
In 't graf, zoo donker dat men yst,
Daer geen dag-ord'ning is, noch luyfter;
MAAR U gevlerkte SIEL die RYST,
En vliegt na 't eeuwig licht om hooge,
Verr' boven 's hemels zichtbre booge.

O! konden wy haer daer aenschouwen,
Hoe zouden wy ze blinken zien,
En, zonder hier ons op te houwen,
Met hert en ziel ook derwaerts vlien;
Godt will' ons zelve krachtig trekken,
Op dat wy ons daer henen strekken.

O mensch, RYST MAAR U SIEL zomwylen
Tot Jesus opwaerts, van beneen,
Gy zult ook itervend tot hem ylen,
Daer deze ziel ons gaet voor heen.
Volgt haer geloof en zuyvren handel,
Aenziende d'uytkomst van haer wandel.

HEER, SUS LUST MY U WILL'.

Op de
 U Y T - V A A R T
 V A N
ANDREAS SUAVIUS,

In zyn leven ervaren Arts binnen Zwol.

Anagramma;

ANDREAS SUAVIUS.
 VAAR DUS NA JESUS.

WAer vaert gy heen, O zoete SUAVE?
 Waer heen zoo spoedig, O gy brave?
 Het lyf na 't graf, maer d'ed'le ziel
 NA JESUS, daerz' haer vast aen hiel.

O Arts van zoo veel lichaems qualen:
 Nu komt der zielen Arts u halen,
 Die ons gekruyst is afgebeelt,
 En door zyn smerten d'onze heelt.

VAAR DUS NA JESUS die zyn wonden
 U open toonde voor uw' zonden,
 Welk', in uw' ziekte, de meeste smert
 Aendeden uw' boetveerdig hert.

Gy vont, voor 't bange ziele-quynen,
 Geen raet noch baet door medicynen,
 Dan die deez' Opper Arts u gaf.
 Hoe lief was u zyn hemelsch laf!

Uw' Naem, noch *zoet in aller monden, * *In 't Latyn,*
 Kan 't ons, door Letter-keer, verkonden, SUAVE.
 Dat gy na Jesus vaert. Ey, hoort! *d. i. zoet.*
 Zy spelt, VAAR DUS NA JESUS, voort.

54 W. SLUYTERS KLAEG.

VAAR DUS NA JESUS, die u minde,
En daerom tot zich haelt gezwinde;
O waerde Man, die 't hert ons grieft,
Wel uytgeleeft, noyt uytgelieft!

VAAR DUS NA JESUS, vaar dus henen;
Wy varen u vast na, met weenen.
VAAR DUS NA JESUS, om by Hem
Te zyn in 't nieuw Jeruzalem.

VAAR DUS NA JESUS en zyn Throonen:
Zoo lang wy hier in 't lichaem woonen,
Om-kleedt met deze brooze huyl,
Zoo woonen wy van Hem doch uyt.

Hoe zalig mag men elk verklaren,
Die *dus na Jesus* is gevaren,
Inzonderheid in deze tydt,
Zoo boos en loos, vol nydt en strydt!

VAAR DUS NA JESUS, wiens genade
U wechgeraep heeft voor het quade.
By Hem geniet gy 't eeuwig goet.
Uw' Naem blyft hier op aerden ZOET.

HEER, SUS LUST MY U WILL'.

Op het Boekje, genaemt

De Stemme Gods tot d'Onbekeerde:

*Zorgvuldiglyk uyt d'Engelsche in onze Nederlandsche Tale
overgezet door Joan Albert Zaunflifer, Getrouwen
Herder van Jesus Gemeynthe te Oostzanen.*

MEn mag / in deez' benauwde dagen /
Du hier dan daer sterk over klagen /
En overleggen / hoe men 't Land
Gens weer byeng in een beter stand;

Maer /

Maer / hoe men 't immer keer of wende /
 Men sloopt het Schip aen 't onrecht ende /
 Zoo lang men zich niet recht verneert /
 En ongebevestigd tot Godt bekeert.
 Laet eens / in plaets van al die schriften /
 Zoo vol van menschelyke dzyften /
 In blauwe Boekjes uitgespreid /
 Op Boet-schrift werden toegeleid.
 Ziet / hier op gaet Zaunsifer letten /
 In zyn zorgvuldig overzetten
 Van BAXTERS werk in onze Tael
 Zoo noodig voor ons al te mael /
 Hy kon aen all' de Nederlanders
 Geen grooter dienst doen met iet anders.
 Wy hebben 't doch / na myn vermoen /
 Zoo wel als d'Engelschen / van doen.
 Want / zien wy om in alle hoeken /
 Bekeering is noch ver te zoeken /
 En 't meeste volk legt / onder ons /
 Te zacht op zorgeloosheids dons.
 Nu dan / geleerde en ongeleerde /
 Hoord na Gods stem tot d'Onbekeerde,
 Zoo levendig / zoo net en zoet
 Hier toegepast op ellis gemoet.
 En / laet het ons een Handboek wezen /
 Om dag by dag daer in te lezen /
 Daer God ons zelfs zoo vriend'lyk nood /
 Die niet begeert des zondaers dood
 Maer dat hy zich bekeer' en leve,
 Leest neerstig / zondaers / en God geve
 U zoo te lezen / dat uw' hert
 Bekeerd / en gy behouden wert.

W. SLUYTER,

Herder van Christus Gemeynthe te Eybergen.

Ana-

Anagramma.

JOAN ALBERT ZAUNSLIFER:
ZION BRAAF IN ALLE RUSTE.

O! Dat wy ZION BRAAF IN ALLE RUSTE zagen!
Dit is uw meeste wensch, gelyk uw' naem vermeld:
Maer, nu 't lief Zion met all' onrust blyft gequeld,
Wilt ook haer droev'ge stand aldus, met my, beklagen.

Tot dat wy ZION weer zoo BRAAF IN ALLE RUSTE
Aenschouwen, door Gods gunst en zegen, dat ons niet
Dan alle dank-stoff, door een vrolyk vrede-lied,
In plaetze van een naer en droevig klaeg-lied, luste.

Anders.

't Zy wat voor onrust ons ontroer' of aenvall' immer,
IN ZION is en blyft doch ALLE RUSTE BRAAF,
* Want Zions berg, het ga zoo 't wil, en wankelt nimmer,
Maer blyft in eeuwigheid, Gods vreed' is Iff'els gaef.

Dat ALLE RUSTE BRAAF IN ZION moge wezen,
Is al uw's herten wensch; vermids het uyt uw' naem,
Slechts door verzetting van de lett'ren, is te lezen.
Om Zions vreed' en rust bidd' elk met u te zaem.

* Psal. 125: 1, 5.

HEER, SUS LUST MY U WILL'

TERS KLAGG.
 ESUS, die u misde,
 elc gerwinde;
 't hert ons griet,
 uygelief!
 ESUS, waar dus heen;
 t woenen.
 US, om by Hem
 zalem,
 ESUS en syn Throon:
 cheem woenen,
 rooze huyt,
 Hem loch wyt.
 verklaren,
 marer,
 e rydt,
 l'oght en strydt!
 ESUS, wies genade
 voor het quade.
 t eeuwig goet.
 or op aerden ZOET.
 S LUST MY U WILT
 Boekje, genaent
 Gods tot d'Onbekende:
 Engelse in onze Nederlanden
 van Albert Zaunlifer, Gev.
 Jhu Gemeente te Orlaan.
 in dery' brenatode dagen /
 n daer sterck ocker klagt /
 hoe men 't Land /
 ng in ten betry sand;

Inches 1 2 3 4 5 6 7 8

Centimetres 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19

TIFFEN Color Control Patches © The Tiffen Company, 2007

Blue	Cyan	Green	Yellow	Red	Magenta	White	3/Color	Black
1	2	3	4	5	6	7	8	9
10	11	12	13	14	15	16	17	18
19	20	21	22	23	24	25	26	27

TIFFEN Gray Scale © The Tiffen Company, 2007

A	1	2	3	4	5	6	M	8	9	10	11	12	13	14	15	B	17	18	19
		R	G	B			W	G	K		C	Y	M						